

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 24.

Sobota (Saturday) 9. června (June) 1984

Matěj z Babíkova:

Bitva o Evropu

Tento týden si připomínáme, že právě před 40ti léty se armády spojenců vylodily v Normandii na pobřeží Francie a tím donutily nacistické Německo k boji na dvou pozemních frontách a podstatně přiblížily konec II. světové války.

V době útoku si ani bojovný Winston Churchill nebyl jist úspěchem a vrchní velitel spojeneckých armád generál Dwight Eisenhower měl pro případ, že Němci útok odrazí - připravenou zprávu, že bere veškerou zodpovědnost za nezdar invaze na sebe. Vždyť útok byl namířen proti silným železobetonovým pevnostem, hájeným dobře cvičenou německou armádou - veterány z mnohých vítězných bitev.

Do poslední minuty nikomu nebyl znám přesný čas útoku. Po celé dny bylo moře rozbourané a tak ani Němci útok neočekávali, a určitě ne v místech, kde k invazi došlo. Sám jejich vrchní velitel Erwin Rommel si 4. června odjel na dovolenou.

V ranních hodinách o svátku českého patrona sv. Norberta, 6. června r. 1944 - toho historického rána - známého pod jménem „D-DAY“ - (nejdelší den) - začala bitva o francouzské pobřeží. Jako když se zuřivé peklo se svým řevem a sopečným ohněm otevře, nejprve zaútočilo letectvo: 11 tisíc bombardovacích a stíhacích letadel bombardovalo německé pozice. Potom seskákalo tisíce parašutistů do frontového zázemí, do nichž se pustila silná německá protiletadlová palba. Krátce nato následoval přímý útok z moře: 5 tisíc lodí - od velkých bitevních až po motorové čluny - přepluly rozbourané moře a zakotvily u skalnatého pobřeží a přímý útok začal. Vojáci, někteří stížení, mořskou nemocí - seskákali do moře v

plné zbroji. Voda jim mistry sahala až po krk, ale brodili se na břeh, do písku a mezi kamenné útesy. Němci střelili, moře se zbarvilo krví, ale útok pokračoval. Provozy a háky byly upevňovány na skály a pevnosti (bunkry), a v několika hodinách bylo jasné, že se největší invaze světových dějin zdařila. Oběti prvního dne byly velké na obou stranách, na straně spojenců dokonce až 60 %. Bitva byla pro mnohé útočníky prvním skutečným bojem, prvním křtem války. Vidět své kamarády zabité, nebo raněné, představovalo těmto mladým vojínům válku v plné hrůzné skutečnosti. Cena tohoto vítězství byla velmi smutná bilance. Za první den invaze padlo, nebo bylo raněno přes deset tisíc spojeneckých vojáků. Z toho bylo 6,603 Američanů (1,465 mrtvých). Počet raněných a mrtvých Němců se odhaduje na osm tisíc. První den nastoupilo k útoku 55 tisíc amerických vojáků, a v celém prvním týdnu bylo vyloděno přes 300,000 vojáků, 50 tisíc tanků a motorových vozidel. Do zimy vzrostl tento počet tak, že na frontě v západní Evropě bojovalo 2 a půl milionu Američanů, Britů, Kanadánů, Francouzů, Australanů, Poláků Čechoslováků a ostatních spojenců. Tato armáda měla pak ve svém arсенálu celkem půl milionu tanků a motorových vozidel.

Lodě a letadla za nimi přepravily přes 5 milionů tun zboží a munice. Tuto vojenskou sílu, která se dostala do pohybu právě před 40 léty Němci již nezastavili. Valila se nezadržitelně Evropou - přes Paříž až na Labe - a přes Mnichov až do naší Plzně.

Dnes mnozí písálkové se snaží zlehčit přínos a veliké oběti západních spojenců na porážce Hitlerova nacistického Německa. Taková nekritičtí „fandové“ Sovětů by si měli aspoň přečíst, co původně napsal o invazi sám Stalin:

„Světové dějiny válek neznají tak velkolepý útok, který byl tak důmyslně plánovaný a strategicky bezvadně provedený...”

Přes sto bývalých amerických vojáků, kteří se 6. června 1944 v Normandii vylodili, se - dnes ve středu, ve výroční den invaze - sešlo s prezidentem Reaganem přímo na místech, kde vystoupili před 40 lety na evropskou pevninu. Všechny tyto válečné veterány se stříbrnými vlasy prezident Reagan osobně pozdravil a spolu s nimi odhalil dvě nové pamětní desky.

Byla tam s nimi i početná skupina Čs. legionářů z Londýna a jiných míst Evropy a Ameriky. I naši veteráni vzpomínali na březích Normandie, jak tam před 40 lety útočili na okupanta naší vlasti, jak postupovali a vítězili. A tichou modlitbou jistě vzpomínali na své kamarády, kteří se vítězství nedožili, kterým se běhy Francie staly místem smrti a hřbitova, anebo, kteří - zklamání dalším politickým vývojem ve vlasti už do 3 exilu neodešli a našli smrt v nově vzniklých koncentracích doma.

Snad je ještě dlužno připomenout, že ačkoliv prezident Reagan nezapomněl ve

svém dnešním projevu ve francouzské Normandii na břehu Atlantického oceánu na 20 milionů obětí války v SSSR. Moskva se rozčiluje v denním tisku, a v rozhlasu a v propagandistickém mezinárodním vysílání „vysvětluje“ svým občanům, satelitním zemím a posluchačům v Latinské Americe a v Africe, že Hitler mohl být poražen daleko dříve, kdyby „tehdejší“ západní spojenci plánovanou invazi schválně neodkládali, aby prý měli jistotu, že nacistické hordy zničí co největší část sovětských továren, země a lidi. Teprve až když se válečné štěstí obrátilo a západním spojencům bylo prý jasné, že Rudá armáda nastoupila vítězný pochod na západ, rozhodli se Američané s Angličany provést dávno slibovanou invazi jen proto, aby pro sebe zachránili aspoň kousek Evropy.”

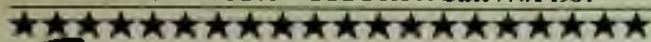
Ve všech těch „uražených“ sovětských komentářích o tom, že to byla Rudá armáda, která přinesla největší oběti k porážce Hitlerovy Třetí říše, není samozřejmě ani zmínky o gigantické všestranné pomoci Američanů Stalinovi, aby měl svou Rudou armádu do čeho obléct a ohout, čím je živit, přip-

ravovat, z čeho a čím na nepřítel střelit. V žádném tom článku moskevské „Pravdy“ ani v tisku satelitních zemí nepadlo slovo o tom, že invazi západních spojenců oddaloval sám Stalin jen tím, že měl svůj plán na poválečné uspořádání zájmových sfér v Evropě a za žádnou cenu nechtěl proto přistoupit na Churchillův návrh snadnější a lacinější invaze na Balkán. Ani slovem se ovšem také v Kremle nikdo nezmínil o tom, že SSSR za všechnu tu obrovskou válečnou pomoc dosud nezaplátí Americe ani cent.

Proto také dnešní dočasní nájemníci Pražského hradu tak nelibě nesou, když Čs. občané na Plzeňsku a v jižních Čechách každoročně vděčně vzpomínají na oběti Pattonovy armády, na americké vojáky, kteří padli v těch krajích při osvobozování naší vlasti od stále ještě silně ozbrojených zbytků Hitlerova okupačního „Wehrmachtu“. Proto se my v exilu - u příležitosti vzpomínek na oběti „D-Day“ 6. června 1944 zároveň vděčně skláníme nad hroby amerických vojáků, padlých v západní oblasti naší rodné vlasti, mezi nimiž bylo i několik synů českých a slovenských rodičů z Ameriky.

Za národní svobodu a státní nezávislost se v lidských dějinách vždycky - bohužel - platilo krví a životy... Dnešní poválečná Evropa a svět vděčí za svůj 40letý ozbrojený mír od konce 2. světové války i těmto tisícům padlým mladým životům, pochovaným na vojenských hřbitovech Normandie.

Sloupek informací

**o obnoveném odhodlání sovětských mocipánů
uškrtnit každý nesouhlas s rudým režimem
hned v zárodku,**

**o stálé odvaze a nepoddajnosti Poláků
komunistické diktatury Jaruzelského**

**a o návštěvě US prezidenta
v Evropě u příležitosti**

40. výročí spojenecké invaze v Normandii.

Strach má velké oči; Kreml se bojí každé opozice, a proto brutálně ničí každého odvážlivce, který nějak protestuje.

Všichni západní informovaní znalci poměrů v SSSR vám řeknou, že se od Stalinovy smrti v Sovětském svazu ve skutečnosti nic nezměnilo, i když Chruščev dal jeho sochy pokácet a jeho nabalzamovanou mrtvolu přestěhoval z Leninova mausoleu ke Kremelské hradní zdi. Navenek se mluvilo o odbourání „kultu osobnosti“, z obchodních důvodů se poněkud otevřely sovětské hranice přísně prověřeným západním turistům, novinářům a TV zpravodajům, a pro zlepšení hospodářské situace za 17leté éry Brežněva Moskva plně využívala všech výhod jednostranné „détente“ se západem, ale v domácí politice úměrně s rusem odvahy Solženicynovy, Sacharovy a jiných, Andropova KGB zároveň zůstávala a rafinovala metody pronásledování každého odvážlivce, který se jakýmkoliv způsobem pokusil narušit mrtvé ticho komunistické policejní diktatury. Po nedávném odřeknutí Moskvy

zúčastnit se letních olympijských her v Los Angeles přišlo se i na to, že jedním z mnoha důvodů sovětského bojkotu OH v USA je i strach sovětských diktátorů z toho, aby se některý ze sovětských znalců psychiatrie v SSSR, zneužívaný k „léčení“ nespokojenců s komunistickou totalitou, neodvážil v USA nenavázat nebezpečné styky se sovětskými Židy-exulanty a různými umělci, kteří v USA zůstali při zájmech sovětského cirkusu, baletu či hudebních těles, a pak, aby si z USA neodvezli různá zařízení, jichž by mohli sovětské „nespokojenci“ výhodně použít v západě za lidská práva proti kremelské vládě a rudě gestapácké policii.

A tak přišlo už najevo i to - co jsme sice na západě jen tušili; že v posledních třech letech sovětské komunisty jen ještě více zdokonalovali „stalinské metody“, jimiž se snaží vyhladit z mysli a jednání sovětského lidu všechno, co je odlišné od toho, co diktuje komunistická strana. Protože nová generace už po léta zehrála nepříjemnou komunistickou ideologii jen

fatalisticky, ale přemýšlí a často i otevřeně kritizuje marxismus a vzdoruje, sovětské mocipány větří nebezpečí ztráty moci a ze strachu divoce reagují trýzněním a prostředky, jež poskytuje moderní psychiatrie; zakročují v zárodku proti každému odvážnému nespokojenci. Nic komunistům nezáleží na tom, jsou-li lidé těmito metodami zmrazeni natrvalo, tělesně či duševně. Nesčetní sovětské oběti už byli uvězněni, anebo posláni do speciálních bláznovců proto, že se odvažili požadovat respekt lidských práv, že veřejně četli bibli nebo korán, že naléhali na smíření Sovětského svazu s Amerikou, že projevovali touhu po emigraci, že upozornili na omlyly, či krádeže komunistických šéfů podniků a továren, že naléhali na oboustranné nukleární odzbrojení, že měli ve svém bytě zakázanou náboženskou literaturu, že pronášeli protisovětské zerty, či odmítli být výzvědnými agenty tajné policie KGB. Za Stalina byli političtí vězni po odpykání svého trestu znovu odsuzováni na další dlouhé roky vězení; nyní vězeňští dozorcí, či velitelé koncentračních táborů mohou sami prodloužit trest uvězněných až o pět let, a to i několikrát zasebou kvůli „porušení disciplinárního řádu“; tak dnes vězeňské a koncentrační autority mají moc přeměnit snadno a rychle i jen krátký trest - nepohodlných kritiků režimu - na trest na doživotí. Za Stalina jeden z jeho drábů řekl: „Dejte mi možnost být jen jednu noc s kterýmkoliv člověkem, a ráno bude o sobě prohlašovat, že je anglickým králem“.

Za krátké vlády diktátora Yuri Andropova Sověti znovu úředně zavedli trýznění jako normální prostředek pro vyrávání z nevinného člověka falešných přiznání se ke zločinu. Odvážný sociální reformátor, náboženský vyznavač, horlitel za mír a odzbrojení, obhájce lidských práv a úchylnícký intelektuál jsou dnes zvaní do zvláštní cely, zvané „donucovací cely“, společně s opravdovými zločinci, obyčejně krutými sadisty, kteří je mohou brutálně zabít až k rozražení lebky, ztýrat různými metodami a znásilnit po libosti. Potom jim vyšetřující žaláři navrhnou, aby se zrekli svých názorů, chtějí-li se vyvarovat další „léčebné kúry“ stejného druhu. Ti vězni, jichž mravní síla a odpor při trýznění ochabnou, pak před televizí poddajně a poslušně přiznávají své „zločiny“ a slibují nápravu. Sovětské mocipány prostřednictvím privilegované barbarské rudé policie smutně přápejí

ujaření člověka a potlačení lidské osobnosti svou novou originální metodou; perversí psychiatrie za účelem politické represe. Každý sovětský občan může být poslán do „zvláštní psychiatrické nemocnice“, províní-li se „sociálně nebezpečnými činy“. O vině či nevině člověka rozhodne policie v jeho nepřítomnosti. Tyto „zvláštní psychiatrické nemocnice“ byly zřízeny ve všech částech Sovětského svazu. Jsou to opravdová vězení, obklopená osnatým drátem a strážními vězeňmi, střežená ozbrojenými hlídkami a policejními psy. Administrativní a „lékařský“ personál jsou policisté: obyčejní dozorcí - bachaři jsou prachobyčejní zločinci, usvědčení z vražd a násilných zločinů, kteří se ze svých trestů vykoupí tím dříve, čím jsou neurvalejší vůči politickým vězňům. Ti jsou tam „léčeni“ ze svých pochybených názorů“ pomocí insulinových šoků či silných drog, působících na nervy; tato „léčba“ může zmrazit své oběti na trvalo tělesně či psychologicky. Mnozí nakonec ztratí svou osobnost a schopnost myslit; někteří i oslepnou a zapomenou celou svou minulost, ba i na svou totožnost. Často také lidé podrobení těmto procesům, zemřou. Lék, zvaný „trifstazin“, např. způsobuje, že „pacient“ se svří, ztrácí schopnost kráčet, často omdlí, tlouče hlavou o zed či podlahu, stále má vyplazený jazyk, a bolestí nemůže ani jíst ani spát. Tato psychiatrická „kúra“ trvá celý týden. Pak „psychiatr“ nabídne pacientovi, aby změnil své názory; odmítne-li, stejný proces se opakuje. Tomuto „léčení“ jsou také podrobováni ti, kteří provozovali indickou yogu, protože yogu podporuje nezávislost v myšlení a jednání. V posledních dvou letech jsou v psychiatrických věznicích trýznění také mnozí horliví křesťané různých denominací, zejména ti, kteří otevřeně vyznávají víru v Krista, protože víra v Boha činí člověka plně nezávislým i v komunistické policejní diktatuře.

Mnozí sovětské intelektuály vzali vážně smlouvu o lidských právech, podepsanou v r. 1975 ve finských Helsinkách 35 zeměmi, včetně Spojených států a Sovětského svazu. Se zlou se však potázali ti, kteří se této smlouvy chtěli dovolávat ve věci osobních svobod. Bez milosrdenství byli posláni do psychiatrických vězení a podrobeni tamnímu „nápravnému zařízení“. - Nezdá se, že by za nového sovětského vládce Konstantina Černěpka se v této věci něco změnilo; psychiatrická

vězení pracují plnou parou na rychlé obrátce a ideologičtí „úchylníci“, obhájci lidských práv, horliví křesťané a ti, kteří usilují o emigraci, jsou tam dále podrobováni psychiatrickému „léčení“, které je mrzačí tělesně i duševně. Kvůli tomuto zneužívání psychiatrie se Sověti musili vloni vzdát svého členství ve „Světovém sdružení psychiatrů“ a Československo je v tom brzy následovalo. - Stalinský duch tedy žije v Sovětském svazu dále.

I polská diktátorská vláda komunistů marně své kritiky pronásleduje.

V květnu 1983 polská komunistická policie utloukla k smrti 19-letého studenta střední školy Řehoře Szemetyka, syna Barbory Sadowské, prominentní členky zakázané unie Solidarity. Jako důvod policejního zákroku proti mladému studentu bylo udáno „opilství a nepřístojné chování“. Veřejnost však věděla, že to byla lež. Jeho pohřbu se zúčastnily desetitisíce lidí a jeho násilná smrt se stala symbolem odporu proti surovosti polské komunistické policie a důkazem nenávisti vlády k dělnickým svobodným odborům, federovaným v Solidaritě. Nyní na uklidnění polské veřejnosti byl zahájen proces proti pachatelům tohoto činu. Státní žalobce obvinil dva policisty a dva pomocníky nemocniční ambulance, že mladíka surově zbil, a dva lékaře, že ignorovali a včas neošetřili jeho zjevná zranění. Všichni však jsou obviněni pouze z „náhodného zabití“, takže tresty budou jen mírné, budou-li k nim vůbec odsouzeni. Studentova matka Sadowská obvinila 31. května polskou vládu z „monstrózního zakrývání surovosti komunistické policie“. Mimo jiné řekla: „Celá země ví, že policie surově bije lidi na policejních stanicích. Autority však řeknou: Dokažte to!, jako by nevěděly, že lid se bojí odvety, když se odváží promluvit, a sám by byl obviněn z pomlouvání soudu. Soucové musí vždycky plně věřit v dnešním Polsku policii... Vládní autority ignorovaly svědectví proti policii a učinily všechno co mohly, aby zakryly pravé skutečnosti.“ V ostatních komunistických zemích komunistická policie a vláda jednají stejným způsobem, a dosud nebylo slyšáno, aby jim mohl někdo odporovat do té míry, jak nyní učinila paní Sadowská v Polsku.

(Pokračování na str. 9)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, žs, exilu a potřebám našich drahých doma

HOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ:

“VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘIDI: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. a redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. - Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 9, 1984 — Vol. 18, No. 24

MAJÁLES

Majáles v nás vyvolává představu krás probuzené, rozkvetlé přírody; nesmlouvavého mládí, plného ideálu a odhodlaného své ideály bránit.

A takové Majáles jsme letos prožívali v sobotu 9. května v sále chicagského Velehradu. Vystoupil na nich domov i exilu známý básník, grafik a především zpěvák svých vlastních písní, které doprovází hrou na kytaru Karel Kryl. Žijící nyní v Mnichově.

Byli jsme opravdu rádi, že na svém úspěšném turné Amerikou a Kanadou Karel Kryl mezi nás opět přijel. Však jsme jej od té doby, co byl u nás naposledy postrádali, i když za jeho nepřítomnosti jsme si alespoň přehrávali jeho písně z gramofonových desek a četli jeho básně.

Osobní vystoupení je však vždy bezprostřednější a podmanivější - ovšem záleží při něm více na navázání správného kontaktu s obecností. A ten na našich Majáles Karel Kryl docílil - at' již zpíval své staré známé a nám tak milé písně anebo některé ty nejnovější. V interview s kanadským časopisem „Západ“ řekl Karel Kryl, že pro Chicago je těžké dělat program, poněvadž si jej přijdou poslechnout věkově různé generace. Měl však i tentokrát pro každého „něco“, a tak uspěl i po této stránce; když zahrál a zanotoval pro starší generaci Hašlerova „Po starých zámeckých schodech“, zpíval s ním celý sál. Zkrátka a dobře Chicago různých generací - a to je důležité - znovu potvrdilo, že Karla Kryla má rádo a jeho písní rozumí.

K tanci a poslechu vyhrávala oblíbená hudba George Kolariče. V kuchyni, u lístků a u

baru pracovali tanečníci a tanečnice Klubu Domov a Besedy, jelikož čistý výtěžek večera je určen jako výpomoc na jejich cestu na pout' k sv. Antoníčku do Chatham, kde vystoupí v neděli 10. června odpoledne v etnickém programu. Ze staré gardy solidárně jim pomáhali Karel Chrobák, Honza Švec, Ludvík Pospíchal, Aza Chrobáková, Jarka Kolbárová, Emilie Rohelová, Františka Uhlířová a Kamila Zemanová.

Zdeněk Manové děkujeme za dršťkovou polévku, paní Kohoutkové za přípravu bramborového salátu a našim příznivkyním za napečení výborného pečiva. Rízky, aniž bychom to byli tušili, že je to naposledy, připravil náš nečekaný zesnulý předseda František Desenský, jehož vždy ochotnou pomoc budeme postrádat.

Srdečné díky patří vám všem, kteří jste mezi nás přišli a svou podporou ocenili práci Karla Kryla i našich tanečnic a tanečníků. Naše taneční skupiny tentokrát neměly své vystoupení v programu večera, jelikož to byl jejich celovečerní pracovní večer. Jakmile však hudba George Kolariče dohrála, což znamenalo konec večera a konec práce /až na to pozdější uklízení sálu/, okupovali naše tanečnice a tanečníci parket a zatančili nám s mladistvým členem moderní tance „Beat it“ a „Flashdance“, které nedávno předvedli s velkým úspěchem na jarním věnečku Čsl. ženské národní rady v exilu. I tentokrát obecenstvo /a bylo dost těch, kterým se ještě nechtělo jít domů/ je odměnilo zasloužilým potleskem. Mnozí i potom zůstali, poněvadž se v sále zpívaly písničky a Karel Kryl besedoval se svými věrnými. I to patřilo k přátelské a radostné atmosféře našich letošních Majáles.

Pořádající výbor Klubu Domov v NSČK

SCHŮZE OBLASTNÍHO VÝBORU ČSNRA SE KONÁ

v úterý 19. června 1984
v místnosti Mid America
Federal Savings
15900 W. Cermak Rd., Cicero,
Ill.

Začátek přesně v 7:00 P.M.
Program schůze:
Zápis minulé schůze
Zpráva o sjezdu
Příprava plesu
Další naše činnost
Volné návrhy
Ukončení schůze

Prosíme o dochvilnost.

Schůzi je nutno ukončit
v 8:00 P.M.

Po schůzi ihned následuje beseda s panem Antonínem Paškem, majitelem nakladatelství Konfrontace v Curychu. Upozorníte na tuto mimořádnou příležitost - poslechnout si našeho švýcarského hosta, své přátele a známé a přiveďte je mezi nás.

Dr. Leopold Rozbořil
místopředseda

Jan B. Uhlir
tajemník

Cicero - Illinois

Dvě Anežky potřebují vaši pomoci

Texty modliteb na Boží hod svatodušní za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobď nás od pekelného ohně, přiveď všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/
Zdravas Maria.../desetkrát/ - za každým slovem Ježíš přijde:

„...který za nás trním korunován byl“.

Prošba: Matko našeho Pána Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, předstete naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smiloval a naši Anežku nám uzdravil.

PRODAM

bez pozemkového agenta - prostředníka

5 pokojový zděný dům s garáží k celoročnímu bydlení ve Wauconda, Ill. na jezeře Zurich.

Krásné koupaliště a bohatý rybolov pro milovníky rybaření.
Volejte: 526-2878

Kolik toho víte o Evropě?

Pokud jste v Americe delší dobu a nežili mezitím alespoň několik měsíců v Evropě, tak asi ne mnoho. Nenechte se mýlit skutečností, že z Evropy pocházíte, situace se tam velmi změnila od té doby co jsme odamtud odešli. A tento důležitý kontinent se mění velmi rychle.

Naskytá se nám jedinečná příležitost dozvědět se o politické i krajašské situaci v Evropě z úst velmi povolaných. Máme možnost přivítat mezi nás pana Antonína Paška, majitele nakladatelství Konfrontace z Curychu. Jeho znalost evropských a krajašských poměrů v Evropě je důkladná. Nakladatelství Konfrontace vydalo mnoho českých i cizojazyčných knih a tyto se staly důležitou součástí světového literárního repertoáru. Jistě jste některé z nich četli.

Oblastní výbor ČSNRA se ujmul uspořádání besedy s panem Paškem. Beseda se bude konat v úterý dne 19. června 1984 v 8:00 hodin večer v budově Mid-America Savings and Loan, 5900 Cermak Road v Ciceru ve 4. patře.

Budete mít příležitost poslechnout si znalce evropských poměrů. Pan Pašek rád zodpoví vaše otázky. Večer slibuje být mimořádnou a zajímavou událostí v našem krajašském životě.

Po besedě bude podáváno občerstvení. Hosté jsou vítáni a vstup je volný.

Přijďte všichni a přiveďte své přátele.

Za oblastní výbor ČSNRA
Ing. H. Tabak

V KVĚTNU 1984 SLAVÍME
12 LET

ZASÍLATELSKÉ služby po celém světě, druhý rok po otevření obchodu ve Vidni a zahájení zasílatelské služby v USA.

Nové antikvární knihy, gramofonové desky a kazety na jedné adrese:

BOHEMIA BOOK STORE,
Petr Pastrňák,

krajašské knihkupectví
zasílatelská služba
Lindengasse 5, 1070 WIEN,
Austria.

BOHEMIA BOOK STORE,
Vl. Strejček,
1580 Madison Street,
OAKLAND, CA 94612, USA

Ze svazu čs. svobodných sportovců

Všichni členové Svazu zasílají nejvícejší gratulaci našemu kolegovi sekretáři clevelandské odbočky Lubomíru Hromádkovi, který napsal a vypravil, režíroval a úspěšně provedl na českém jevišti Národní sítě v Clevelandu, Ill. díl krásného lidového představení: „Pane kapelníku, zahrajte mi mou!“ Na jevišti účinkovala „živá“ dvacetičlenná staročeská dechovka a odtřásla sálem Kmochoými písněmi. Sokolskou vložku za nemocného Karla Vávru vedl odborný předseda naší clevelandské odbočky Jaroslav Chadim. Vše klapalo před vyprodanými hledištěm jako na drátkách a „dobrá věc se opět podařila“. Sbor „Věelka“ za předsednictví sestry Jarmily Hromádkové v dobré práci neumdlévá, ale zdárně pokračuje.

Na velkoepi clevelandský „Český den“, který se koná v neděli 10. června na D.T.J. Farmě přijede milý host z Československa, toho času v Chicagu - věrný Spartan a populární čs. cyklista Honza Veselý s manželkou Evičkou, za doprovodu obtíženého předsedy chicagské Sparty Jaroslava Fajkuse. Na Českém dnu bude účinkovat nově zřízená staročeská dechovka, která hraje - jak se říká - od podlahy, pod taktovkou clevelandského Kmocha - Luboše Hromádky. Zahrají i našim vzácným hostům a my je v našem krajašském a exilním Clevelandu upřímně přivítáme a pohostíme!

* * *

Čs. bývalý motocyklový závodník Franta Juhan, vítěz „Zlaté přílby“ oslavil v květnu své „70“ ve Vancouveru, B.C. Rádi mu gratulujeme a hojnost zdraví přejeme. Přátelé na jeho skvělé výkony nezapomínají a přejí mu krásnou pohodu v jeho životním podzimu.

* * *

Deera Karla Lavičky, známého clevelandského tenisty a lyžaře - slečna Kateřina, se díky americké intervenci vrátila z Grenady živá a zdravá. Studovala tam medicínu a nyní přednášela o svých zkušenostech z Grenady asi stu posluchačům na Stanford universitě v Californii. Katka je také výbornou lyžařkou!

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

NOVÁ KRAJAŠSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K · H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIC
a
JANO HULIN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

DOBA VELIKONOČNÍ

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tajemstvím dnešní slavnosti — posvěcujš celou církev po širém světě a ve všech národech. — Vylij po všech končinách země dary Ducha svatého — a naplň i nyní srdce věřících tou božskou silou, — která působila v apoštolech, — když začali hlásat evangelium. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 2, 1-11)

Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přilne silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnuťoval, aby promlouvali.

V Jeruzalémě bydleli zbožní lidé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodná lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali:

„Tito, co tak mluví, jsou přece sami Galilejci! Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? At' už my, Partové, Médové, Elamité, at' už my, co pocházíme z Mezopotámie, Judska a Kapadokie, z Pontu a z Asie, Frýgie a Pamfýlie, z Egypta a z libijského kraje u Kyreny, my, co jsme připutovali z Říma, lidé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají volání Boží akurky.“

2. ČTENÍ Z PEVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 12, 3b-7, 12-13)

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“

Jsou tedy dary rozmanité, ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha. A je rozdíl ve službách, ale všechny závisí na stejném Pánu. A jsou rozmanité mimořádné projevy, ale všechny to pochází od jednoho a téhož Boha, protože on to všechno mocně ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční.

Tělo je také jen jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy — přesto, že je jich mnoho — tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Vždyť přece z nás ze všech — at' už jsme lidé nebo pohané, otroci nebo svobodní — stalo se jedno tělo, když nás tentýž Duch všechny dovedl ke křtu a všichni také jsme v hojnosti přijali stejného Ducha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-23)

Večer, prvního dne po sobotě, když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekli, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpustěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou.“

Polští školáci a lid vyhráli „boj o kříž“ ve školách a donutili komunisty ke kompromisu

Dne 6. dubna došlo k úmluvě mezi vojvodstvím obce Garwolin a siedleckým biskupem mons. Mazurem stran sporu o kříže v zemědělské škole v Mietně. Kříž byl umístěn v školní knihovně a ještě v několika místnostech, i když ne v každé třídě, a studentům nebude považováno za přečin, když budou nosit kříž na krku. Rodiče a studenti nemusí podepsat prohlášení, že uznávají laický ráz školy, a bylo též odvoláno propuštění studentů ze školy, když ono prohlášení odmítli podepsat. Studentům bude též umožněno účastnit se nedělní mše svaté, protože přípravné kurzy na závěrečné zkoušky byly přeloženy na odpoledne. Oznámil to sám mons. Mazur, který na základě úmluvy přerušil hladovku o chlebě a vodě, jak ji chtěl dodržovat, pokud se kříže do školy nevrátí; k jeho protestu se připojilo na 450 kněží. Mons. Mazur však zároveň zval všechny k rozvaze a reflexi, a po vzoru Krista mají odpustit těm, kdo jim ublížili.

O otázce křížů ve veřejných místnostech jednali biskupové na své plenární konferenci koncem března a postavili se plně na stranu studentů. Úryvek z jejich závěrečného usnesení papež Jan Pavel II. citoval při pozdravu polským poutníkům v rámci generální audience 4. dubna a tak biskupům i studentům vyjádřil svou plnou solidaritu: „Katolíci si právem přejí, aby ukřižovaný Kristus měl své místo

tam, kde je vychovávána mládež; proto také v případě, kdy jsou podle nařízení úřadů kříže odstraňovány z učeben, je patřičné, aby se tam vrátily při první vhodné příležitosti, a právem se věřící brání, aby nebyly znovu odstraněny. Dobro a blaho země žádají ovzduší míru a k tomu vede respektování práv věřících. Těmito slovy pokračoval Jan Pavel II., se dotýkáme velmi bolestného faktu. Jsem hluboce solidární s biskupy a všemi věřícími ve své vlasti, pokud jde o jejich obavy v tomto směru“. (Týden předtím, při audienci udělené poutníkům, kteří přijeli k Milostivému létu rodin, přiznal, že za loňské cesty do Polska by býval rád navštívil také Gdaňsko a okolí - odtamtud byl přítomný mons. Kaczmarek - ale že mu to nebylo dovoleno... touha jet tam že však zůstává...) Biskupové v usnesení, které bylo čteno 2. dubna v kostelích, zdůrazňují, že kříž je znamením Božího protestu proti nenávisti, surovosti a nesnášenlivosti, jež dnes rozdělují lidstvo; že kříž je vrostlý přímo do kořenů života a kultury polského národa, katolického ve své drtivé většině. Ze symbolu hanby se změnil v symbol slávy a ve vyznání víry.

Několik dní před zasedáním biskupů zasedala ve Varšavě i Národní konference, sdružující zástupce celého národa. Novináři si všimli několika set prázdných křesel... Generál Jaruzelski se nezmínil o sporu o kříže, ujistil, že režim nechce roztržky s církví, to prý jen zahraniční centrály, hledající

skandály, podněcující zhoršení vzájemných vztahů. Přiznal však trvající vnitřní a také ekonomické potíže. V PSDS pokračuje čistka, podle statistické ročenky z roku 1983 strana ztratila za tři roky přes milion členů.

Podzemní časopis Solidárnosti si stěžuje na nová zatýkání, prohlídky a zastrašování zvláště proti bývalým předákům svobodných odborů, nebo proti těm, kdo jsou podezřelí, že v nich pracují dál. Potvrdil to i Lech Walesa v rozhovoru s redaktorem bavorského rozhlasu: „žaláře se znovu plní, je to důkazem, že Solidárnost se obnovila v řadě měst, jako Vratislav, Katowicích a Poznani.“ Vyšetřování a čistky zuří i na univerzitách mezi studenty, jako v Krakově, kde zanechal hluboký dojem projev gen. tajemníka OSN Perez de Cuellar na obranu lidských práv. 25. března měl být Walesa přijat za obláta - přidruženého člena - řádu Pauliánů, kteří se starají o svatyni v Čestochově, ale nejel tam, aby nedal podnět k manifestaci. Známkou trvajícího neklidu je též, že policie nechtěla dovolit katowickému biskupovi mons. Bednorzovi, aby se spolu s 20 kněžími šel pomodlit u kříže, postaveného u dolu Wujek na místě, kde v prosinci 1981 bylo zabito devět horníků při srážce s policií. V neděli nato v pastýřském listě hájil právo věřících modlit se na místě, kde horníci zemřeli nespravedlivě. Pokud zasadit tam pamětní desku stál proslulou Annu Walentynowiczovou nový trest vězení. Petr Ovečka

DOVOLENA v Rocky Mountains!

K pronajmutí kompletně
zařízená **HORSKÁ CHATA**
pro zimní i letní dovolenou
12 mil od Breckenridge, Colorado

Pro informace volejte:

☎ (303) 798-4825

pondělí - pátek dopoledne

nebo píste: Alex & Alex.

P.O. Box 1048 ALMA, CO. 80420

Převážně vážně -

Hledám charakterní milou a sympatickou partnerku do 30 let, znající hodnotu domova, práce, přátelství a vzájemného porozumění.

Jsem vysokokoškolák 180/72. Společensce postaven neovlivňuje posudek.

Foto cestně vrátím: Píšte pod značkou „Převážně vážně“ do našich novin.

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

899-9999 friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.,

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60516
PHONE: 442-5700

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra-
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Psáno na cestách

BROOKWOOD

Hned tu první neděli našeho pobytu v Anglii jsme navštívili vojenský hřbitov v Brookwoodu. V rozsáhlých parcích, ve stínu stromů jsou tam pohřbeni padlí britští i spojenečtí vojáci z obou světových válek. Je tam též dobře ošetřovaný hřbitov československých letců, kteří padli v bitvě o Británii.

Pod masivním pomníkem s výrazným československým státním znakem - tak jak jsme tento znak znali a cítili v době našeho mládí - nalezlo místo posledního odpočinku třicet čs. letců. S úctou čteme jejich jména, vyrytá do tvrdého kamene a je nám smutno; litujeme těch mladých a nadějných životů, které tito vojáci naší republiky obětovali v boji za svobodu svého národa, aby se té svobody sami nedočkali.

Jen nějakých sto kroků odtud je místo, které si naši krajané zakoupili jako své pohřebiště. Odpočívá jich tam již několik desítek. My jsme se tam též zúčastnili pohřbu jednoho z nich, nedávno zesnulého důstojníka letectva Oldřicha Doležala. Nad hrobem se s ním modlitbou rozloučil dp. Otec Lang a za jeho spolubojovníky major letectva v.v. Marcel Ludíkar.

RUNNYMEDE

Asi 20 km od Brookwoodu jsme navštívili historické Runnymede ležící na výšině, zvané Coopers Hill. Tam nad řekou Temží, postavili velkolepý památník 20.455 letcům spojeneckých armád, kteří padli v II. světové válce a jejichž hroby jsou roztroušeny po celé západní Evropě. Památník sám je účelné seskupení budov, spojených chodbami a ochozy. Stěny jsou obloženy kameninými deskami v podobě listů otevřené knihy. Do těch desek jsou vryta jména těch, kteří padli ve víře, že bojují za lepší a spravedlivější svět, za svobodu a lepší zítřek svých národů.

Je tam vyryto i několik set českých a slovenských jmen, našich bratrů, jejichž hroby jsou rozsety v cizích zemích a mořích.

MAGNA CHARTA

Pod Cooper's Hill na loukách u řeky Temže kamenný monument označuje místo, kde 15. června L.P. 1215 anglický král Jan podepsal „Magnu Chartu“, významný dokument v evropské

historii, zaručující - sice ještě omezená - ale na tehdejší dobu přímo revoluční lidská práva a svobody.

Nedaleko odtud je již od silnice vidět kamenný monolit, do něhož je vryto že „Tento acre anglické země byl věnován Spojeným státům americkým lidmi Velké Británie k uctění památky Johna F. Kennedyho, presidenta Spojených států, který byl úkladně zavražděn 22. listopadu 1963.“

„Na vědomí necht' vezmou všichni národové - at' nám již přejí dobré nebo zlé,

že my zaplatíme každou cenu a poneseme každé břemeno, pomůžeme přátelům a budeme odporovat nepřítelům v úsilí zajistit vítězství svobody.“

NAŠI LEGIONÁŘI

Byl jsem pozván a zúčastnil jsem se Ústřední valné hromady Čs. ooce legionářské, která se konala za vzorného předsednictví majora Milý Kašpara v Národním domě v Londýně. V přátelském ovzduší sešli se zde bývalí válečníci - někteří dodnes hrdého vojenského postoje, jiní již státní příchýlení. Oni též bojovali za lepší svět, za lidskou důstojnost a za lepší budoucnost svého národa. Teď zde v cizí zemi sestírlí a zvolna, ale jistě jejich řady řídou.

Když předčítali dlouhou řadu jmen legionářů, kteří již dobojovali a odebrali se na věčnost - doma či v cizině - ve svém krátkém pozdravu jsem vzpomínal na slova, která před více jak sto lety napsal o českých exulantech Václav Beneš Třebízský.

„Těch našich hrobů je na cizí půdě tolik, že se ztěžka všichni shledáme až anděl do čtyř úhlů světa zatroubí.“

O několik dní později jsem pak ve Westminsterské katedrále objevil znak českého krále Jana Lucemburského s německým heslem „Ich din“ (Sloužím) - a v duchu jsem se ptal čemu a komu ten náš bojovník král, ten cítil válečného řemesla, sloužil.

U PŘÍTELOVA HROBU

Hned druhý den po našem přistání v Americe jsme navštívili ještě čerstvý hrob Františka Desenského. Při modlitbě za spásu jeho duše, jsem rozjímal, jak na první pohled všechny ty životní boje, iluze, všechna práce a lidská námaha končí v hrobě, že materialistická filosofie bezbožníků je opravdu beznadějně nestvůrná, a že jedinou realističtější odpovědí na tajemství života, vesmíru a lidských dějin je naše křesťanská víra a

naděje, založená na Kristu Pánu z evangelia.

Pěkné místo se stalo místem Františkova posledního odpočinku, sám prý si ho vybral. Jen několik kroků od pomníku svatého Cyrila, apoštola Slovanů, pod vzrostlým a košatým dubem na chicagském hřbitově Královny nebes, uložili tělo našeho přítele k věčnému spánku.

Je to krásný hřbitov - jako rozsáhlý park plný zeleně a stromů, ale je to přece jen cizí země a nevím jak se Ti v ní, Františku, spí. Potkávám zde mnoho Tvých přátel, kteří litují Tvého náhlého odchodu na věčnost; budeš jim prý chybět ve zdejší krajaňské činnosti. Vzpomínají Tě a věřím, že na Tebe také vzpomínají u nás doma v Polabí na horách Královéhradeckého kraje.

VZPOMÍNÁM NA LEŽÁKY

Čtu právě v „Hlasu národa“, že zdejší krajané vzpomínou výročí zničení a vyvraždění Lidic poutí k Lidickému pomníku v Crest Hill, Il. Taková vzpomínka je nerozlučně spjatá s jinou malou, nacisty zničenou osadou Ležáky, kde 24. června 1942 nacisté také vraždili a pálili stejně zběsile.

Psal jsem již několikrát o této tragedii, která se udála v těsné blízkosti mého rodiště.

V Ležáčích v lomu a později ve mlýně byla umístěna tajná vysílačka, přes kterou výsadkář Potůček vysílal zprávy do Londýna. Četnický strážmistr Kněz z Vrbatova Kostelce udržoval spojení s ležáckou odbojovou skupinou, a když gestapáci přišli na stopu této činnosti, zastřelil se při silnici vedoucí do Habrouče. Zastřelil se do úst, a tím dal symbolické znamení, aby lidé mlčeli a neprozrazovali svoje spolubojovníky. O tom všem jsem již psal před 5 lety v Hlasu národa. Moje vzpomínky oživilo náhodné setkání s krajankou v sobotu večer před kostelem Panny Marie v Ciceru.

Představila se nám žena a vyprávěla, že četla moji vzpomínku o Ležáčích, že onen strážmistr jménem Kněz byl její strýček, bratr jejího tatínka. Vzpomínali jsme spolu a viděl jsem v té její smutné tváři oči plné slz.

Tu minulou sobotu při večerní mši svaté jsem se upřímně modlil a prosil Boha, aby shlédnul na slzy svých věřících, vyslyšel jejich modlitby a dal lehké odpočinutí Ležáckým vlastencům a mučedníkům.

VÝZVA K SVORNOSTI

Se zájmem a pochopením jsem poslouchal kázání chicagského českého misionáře, který ke

V anglickém Brookwoodu je též hřbitov našich čs. letců, padlých během 2. světové války v bitvě o Británii. - První zleva u jejich pomníku stojí Jindra Nermut, autor tohoto časového článku vzpomínání 40. výročí boje o svobodu křesťanské Evropy. V kleče je Otec Pazderka S.J., londýnský spolumisionář známého vlasteneckého Otce Jana Langa S.J.

Runnymede na Cooper's Hill v Anglii s památníkem letcům, padlým v boji o Británii, mezi nimiž jsou i hroby a jména našich čs. letců, padlých během 2. světové války za svobodu otčiny.

svým farníkům ze srdce promlouval:

„Odstupem času poznáte jak malicherné a škodlivé jsou všechny dočasné spory. Vždyť všichni chcete pracovat a žít pro svoje rodiny, býti poctivými občany Ameriky, při tom však nezapomínat té krásné země v srdci Evropy odkud jste Vy

nebo Vaši předkové.

Krví i duší jsme právoplatnými členy svého národa, at' již žijeme ve staré vlasti nebo kdekoliv na této planetě. At' již náš hrob bude v Povltaví, pod Tatrami, v Evropě, v Asii, v Africe, Americe nebo Austrálii! - Pravda pravdoucí!

Jindřich Nermut

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNÍ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Návštěva českého biskupa Dr. Jaroslava Škarvady mezi krajaný v Kalifornii

Téměř tři týdny - od 18. dubna do 7. května 1984 - trvala pastorační návštěva našeho exilního nejč. Otce biskupa Dr. Jaroslava Škarvady z Říma mezi krajaný v Kalifornii - od San Franciska až po San Diego. Přijel k nám uprostřed Svatého týdne po zastávce u krajanů ve Washingtonu, jímž duchovně slouží důstojný Otec MUDr. Josef Kadlec S.J.

Na letišti v Los Angeles ho uvítala skupina krajanů v čele s předsedou a sekretářem L.A. misijního výboru - pany St. Brožkem a mistrem J. Závřelem. Dášenka Votrubová v národním kroji přinesla Otci biskupovi kytici a na uvítanou mu přednesla naše blahopřání. Doprovázeli ji manželé Votrubovi - dědeček s babičkou, manželé Brožkové a Dvorských. Český duchovní správce P. Jaroslav Popelka, S.J. očekával hosta v jesuitské residenci Con-

nolly House v Hollywoodu, která poskytla Otci biskupovi vřelé pohostinství po celou dobu jeho pobytu v Los Angeles.

V následujícím tridnou Svatého týdne - na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu - měl Otec biskup české bohoslužby v kapli Connolly House, v níž je jen omezený počet míst a tak se jich mohli zúčastnit pouze ti krajané, kteří o ně projevíli vážný zájem osobní přihláškou při minulých českých bohoslužbách. Jak liturgické obřady tak i vřelé proslovy Otce biskupa byly nám v ty dny velkou posilou a povzbuzením.

Na Boží hod velikonoční pak přišli krajané do kaple Loyola High School ve velkém počtu; zúčastnili se slavné mše, svěcení vajících a pak velikonoční besídky. Kázání Otce biskupa si všichni vyslechli s velkou pozorností.

Po mši svaté se konalo na trávnících před školou tradiční sbírání vajících. Děti byly rozděleny paní Jiřinou Cymbálovou do tří kategorií a na znamení Otce biskupa začaly sbírat vajčka, jimiž byl trávnick poset. U těch nejmenších z osmi dětí cvakaly spouště fotoaparátů četných fotografů nejčastěji, protože jim ti „mrňousi“ poskytli nejvděčnější záběrové motivy. Pak byla hse-seda s občerstvením ve velkém sále, kde se každý mohl s Otcem biskupem setkat a osobně s ním promluvit.

Na božihodovou večeri byl Otec biskup pozván do výstavného domu manželů Brožkových v Pasadeně, kam byli přivzváni i další krajané. Objevil se tam také bývalý redaktor „Katolika“ Dr. Vilém Stránecký z Chicaga.

V pondělí navštívil Otec biskup jednu z atrakcí města L.A. - „Universal Studio“. Na různé místní památky a zajímavosti města Los Angeles nezbýl čas a pak Otec biskup o ně nejvíce ani příliš velký zájem, protože většinu z nich již shlédli před deseti lety - (jak jsme zjistili v pamětníku chovaném v Connolly House) - kdy zde byl Otec biskup ještě jako monsignor návštěvou v doprovodu Otce Vojtěcha Hrubého, S.D.B.

V úterý velikonočního týdne byl Otec biskup přijat k audienci u J. Em. kardinála T. Manninga, který s ním také zprostředkoval interview v redakci arcidiecézního týdeníku „Tidings“. Na večeri byl Otec biskup pozván do domu rodiny Jana a Růženy Schatzových v Burbanku, kde se také setkal se známým a úspěšným krajanem - exulantem, architektem Rudolfem Mikulou a jeho manželkou. Památník na „Pražský katolický sjezd“ r. 1935, který pan architekt sestavil, měl Otec biskup příležitost shlédnout už předem.

Ve středu strávil Otec biskup příjemné chvíle ve Van Nuys při večeri v domě manželů Pavla a Nadi Piskatých. Ve čtvrtek a v pátek byl Otec biskup hostem u malíře a velkého skauta Mistra Jiřího Závřela. Z okna jeho

Náš Nrd. exilní Otec biskup Dr. Jaroslav Škarvada s kalifornskými českým misionářem mezi našimi kalifornskými krajaný a exulanty. Vzdor všem těžkostem exilní pastorační mši Otec Jaroslav Popelka S.J. v L.A. a Alois Vyoral SDB v New Yorku tu výhodu, že jejich biskupové uznávají nutnost exilního apoštolátu, zatímco my v Chicagu stále dosud o toto uznání usilujeme.

bytu mohl shlédnout celý přímořský záliv s naftovými pumpami zamaskovanými na tropické ostrůvky, a slavnou loď Queen Mary, kotvící v přístavu jako restaurační atrakce.

V sobotu jsme se vydali autem do San Franciska vzdáleného přes 400 mil od Los Angeles. Otce biskupa doprovázeli mistr J. Závřel s paní H. Hodkovou, a u volantu je měl na svědomí Otec Popelka. Zastávky byly v dánsko-kalifornském městečku Solvang, a v San Miguel Arcangel jedné z kalifornských františkánských misií, které se táhnou po pobřeží Pacifického oceánu. Tam jsme doufali nalézt ctih. br. Cyrila Ungera, O.S.F., který se narodil v texasské Praze a Čecha nezapře, ikdyž česky jen zpívá. Nebyl tam ale dodatečná zpráva potvrdila, že odjel autem - stařec víc jak osmdesátiletý - na víkend do San Franciska. Tušili jsme, co ho tam táhlo...

Po dálnici č.101 jsme dorazili do San Franciska do domu manželů Ferdinanda a Moniky Stachurových, kde se shromáždili i jiní hosté. Byl mezi nimi - i bratr Cyril ze San Miguel! Hostina jen potvrdila u všech zdejších krajanů známou pověst

manželů Stachurových jako srdečně upřímných hostitelů. U nich jsme také přenocovali v sobotu a v neděli.

Nedělní mše svatá na univerzitním kampusu S.F.U. Lone Mountain byla hojně navštěvena a Otec biskup se sám přesvědčil o srdečnosti a družnosti krajanů v San Francisku. V tom ho jistě upevnila i hostina, uspořádaná večer v restauraci „Vlasty“ za hojné účasti krajanů z města sv. Františka i okolí.

Zpáteční cesta do Los Angeles vedla jiným krajem - po dálnici (FRWY) č.5. Vše kolem Kalifornie dosud vypadá jako teprve pionýrská země s nově zavedenými sady, vinicemi a plantážemi, ale nedohledné pusté planiny dosud převládají. Dojeli jsme včas na večeri u Strunců. Paní Struncová, která není ještě ani celý rok mezi námi, připravila pro nás poutníky opravdu pozoruhodnou večeri.

Na druhý den nám poskytl Dr. Milo Pelc polední občerstvení a prohlídku filmového studia MGM. Přátelský večer jsme pak strávili při večeri v domě rodiny Raymonda a Marie Dvorských v Hermosa Beach při břehu Pacifického oceánu, kteří znají Otce Vojtěcha Vita O.S.B., redaktora H.N., z Afriky. Na oběd, který se vyrovnal tomu, jaký se připravuje na den „Děkuvzdání“, jsme byli pozváni příštího dne k manželům Alfredovi a Bertě Srnkovým v Garden Grove. Ti nás také zavezli k prohlídce nedaleké „Old World Village“. Čtvrteční návštěva a večere u Fuchsů byla pro Otce biskupa překvapením již proto, že se osobně seznámil s uznanou básničkou a vydavatelkou Jiřinou Fuchsovou, která vtiskla ráz

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ z Československa a jiných evropských zemí

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kasety - 8th Tracks - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích /české, slovenské, polské, německé a italské/.

Právě došla z Československa směs sušených prvotřídních hub - 2 oz. \$6.00, pošt. \$7.85 - 4 oz. \$12.00, pošt. \$14.00 - 1/2 lb. \$23.00, pošt. \$25.65.

České KNIHY - KNIHY

Mnoho novinek - přijďte se podívat!

Malinová šťáva, Maggi, paprika a jiné kuchyňské potřeby.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, pošt. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těm vyplácení fondů-trusts (požádání) přibuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicorn a jiných čs. podniků

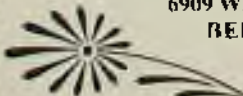
6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

NOVÉ KRAJANSKÉ KADEŘNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484 - 9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

svého duševního bohatství celému večeru, a že si mohl poslechnout zajímavý výklad pana Jaromíra Fuchse o tajemném světě kompjutrů. V pátek se manželé Josef a Ružena Hrabcovi velkodušně zřekli návštěvy Otce biskupa, který byl toho večera pozván do Sheraton hotelu v Santa Monika, kde se při večeři na počest „70“ pana Jana Filipka sešel větší počet krajanů. Byl tam přítomen a „roastován“ i Jára Kohout s Jožkou Pejškarem.

V sobotu dne 5. května byla v kostele Blessed Sacrament pokřtěna Otcem biskupem malá Gabriela-Marie Nováková. Po křtu byl Otec biskup pozván k jejím rodičům na oběd, při kterém se blíže seznámil s ostatními účastníky křtu. Při večeři pak v Hacienda Heights, kterou vystrojili manželé Karel a Marie Škrobovi, setkal se Otec biskup s některými krajaney, které již poznal z minulých dnů; byli mezi nimi i manželé Bohumila Marie Korbářovi, kteří pak přijeli na jeho mši svatou až do San Diega.

Cesta do San Diega se konala rovněž autem v neděli dne 6. května. Pohostinství nám bylo nabídnuto v domě manželů Henry a Marie Carlisle - /paní je českého původu/ - kteří už řadu let organizují a umožňují české bohoslužby v San Diegu. Účast krajanů ze San Diega a okolí byla rozmnožena několika krajaney z Los Angeles. Dostavil se tam také pam Jiří Kostka s rodinou ze Cypress, Kal., ve kterém mají Nepomucenum a různé české apoštoláty štědrého příznivce.

Cestou zpět do Los Angeles, kalifornské pastorační putování Otce biskupa bylo zakončeno, protože již příštího dne nastupoval do letadla, které ho mělo - se zastávkou v New Yorku - dopravit do věčného města - Říma.

Jeho pastorační návštěva, bohoslužby a vřelé projevy v nás posílily vědomí o náboženské a národní soudržnosti, o péči svatého Otce o náš národ a naši rodnou vlast, když nám vybral a posvětil biskupa, který jako pastýř má usilovat o naši jednotu, vytrvalost a růst ve víře a dosažení osobního posvěcení s neustálou myšlenkou na pronásledované křesťany doma. Znovu vyslovujeme díky za jeho návštěvu a těšíme se na příští shledání s ním. - Nesmíme ovšem zapomenout, že když nám dal sv. Otec pro náš exil pastýře, že nás to také zavazuje k solidaritě: k solidaritě s pronásledovanými věřícími v naší rodné vlasti, k solidaritě se všemi věřícími křesťany ve světě, k solidaritě s námi.

celou církví a k solidaritě s naším exilním Otcem biskupem Jaroslavem. Pod jeho vedením máme nyní i závaznou odpovědnost přinášet oběti, aby se mohlo účinně pomáhat pronásledovaným kněžím a věřícím doma, římskému Nepomucenu, které nám vychovává další generaci kněží pro exil, a také samotnému Otcu biskupovi, aby nás mohl spojoval v jednu rodinu a ve svém poctivém a upřímném úsilí také uspět. K tomu bude třeba samozřejmě i finanční pomoci. - Němci mají od dob Bismarka t.zv. „církevní daň“, která je nakonec uschopnila vybudovat v protestantském Německu silné katolické společenství, jež jim dalo i v politické sféře Adenauera a Strausse. Představme si tu sílu, kterou bychom utvořili, kdybychom si i my věřící v exilu vložili podobnou „exilní daň vlasti a národu“, k níž bychom se v každé zemi našich nových domovů přihlásili a zavázali pod vedením místních existujících katolických organizací. V USA by se taková snaha měla soustředit např. v chicagské úřadovně tradičního Národního svazu českých katolíků, v Kanadě kolem Cyrilo-metodějské ligy atd. Stačí se jen podívat na židovské organizace ve světě, jak obětavě podporují Izrael, i když mají mezi sebou různé neshody a rozepře. Nezávislý stát Izrael je však „svatým příkazem“ všem. Nám - Čechům, Moravanům, Slovákům a Podkarpatským Rusinům by zase měl být „svatým příkazem“ federativní stát Československo, ať už vytvořen v budoucnu širší federací s Polskem, Rakouskem, Jugoslavií, baltskými státy, Bulharskem a Mad'arskem nebo ne. Dnes jsme na téže lodi a běží nám o návrat svobody a záchranu křesťanských národních tradic, z nichž všechny tyto národy vznikly. V dnešním rozvojovém světě jedinec ničeho nezmůže, ale spojené úsilí s ním může pohnout. Naše Národní divadlo - Zlatá kaplička nad Vltavou - by bývala nikdy nevznikla, kdyby se byl býval nespojil celý národ v úsilí o jeho postavení. I tehdy se naši předkové mocně hádali při volbě stavebního místa, o tom, kdo je má postavit a vyzdobit, ale nakonec je postavili, vyhořelo, znovu se postavili, a dnes je naší národní chloubou.

Naše exilní oběti schopná solidarita s naším exilním biskupem bude zase zárukou nejcennějšího úsilí našeho třetího zahraničního národního odboje pro návrat svobody naší rodné vlasti. Nezapomínejte na to, že náš JENÝ ZÁVAZEK je k solidaritě s námi.

Naše exilní oběti schopná solidarita s naším exilním biskupem bude zase zárukou nejcennějšího úsilí našeho třetího zahraničního národního odboje pro návrat svobody naší rodné vlasti. Nezapomínejte na to, že náš JENÝ ZÁVAZEK je k solidaritě s námi.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Nepomucenum - Řím, Itálie

Vážená paní Nevšimálová,

přijímáte můj nejsrdečnější dík za zaslání šeku na 1.545,00 dolarů a za přiložený dopis. Je to pro nás neocenitelná služba, kterou nám prokazujete. Překvapilo nás, že paní tajemnice Marková je tak těžce nemocná. Pomáhala nám po léta, jsme jí velmi zavázáni. Prosím, budete-li mít možnost, vyřídíte jí, že se za ni modlíme.

Všem dárcům posílám poděkování. Mešní intence jsem zaslala a budu je rozdělovat potřebným kněžím. Křž Pán žehná Vaši práci pro budoucnost církve a vlasti a Vám hojně odplatí. S krajanskými pozdravy srdečně a vděčně

Mons. Dr. Karel Vrba, rektor

P.S.

Právě se vrátil z USA pan biskup Škarvada a sdělil mi smutnou zprávu o smrti paní Markové. Vyslovuji, jménem Nepomucenu, které jí velmi vděčí, naši upřímnou soustrast celého Svazu. Budu pamatovat na zesnulou při mši svaté.

Lapa Sao Paulo - Brazílie

Dear Friends,

You may wonder what a bishop does after Lent during the joyous time of celebration of Jesus' Resurrection called Easter.

Here in Brazil, the Catholic hierarchy have the custom to hold their national bishop's meeting. No, it's not just 5 days as the bishops' national meeting in the U.S., but ten full days. Our schedule is a nice balance of formal, plenary sessions and small group discussions, private study and reading in an almost retreat-like atmosphere, and a welcome opportunity to be away from the telephone, and the usual 18 hour day whirlwind of appointments, ceremonies, emergencies and crises. It's by no means a vacation but certainly a welcome change of

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poetivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

pace. 270 bishops from all over Brazil attended.

Our main subjects on this year's agenda were the revised Code of Canon Law promulgated by Pope John Paul II on January 25, 1983, formation of priests and Northeast Brazil. Let me explain a bit about each of these three topics.

In Canon Law, we didn't review the whole Code, but rather focused on „complimentary legislation“, or certain issues which each conference of bishops must adapt to its own country. Our issues were discussion of the kind of „clerical dress“ we as bishops and priests should uniformly adopt in view of our climate, customs and culture. Also discussed here was the length of office of a pastor in a parish. Our general conclusion was from 3 to a maximum of 10 years.

Regarding formation of priests, this topic really had to do with our policy on seminarians, in particular what qualifications we seek in applicants, and the age factor. Our thrust is

for more adult vocations. We are looking for qualified young men of college age rather than boys for a minor seminary. In my five years in Lapa, my own experience is weighted most favorably on this thrust. For example, I just added two mature „young men“ to my group of major seminarians. One is an architect, age 34; the other a former truck driver, age 42. Both are tremendous prospects, dedicated to the ministry of Christ, with much worldly experience and eager to serve the Church.

Northeast Brazil is a fairly unique problem. Chastised with terrible draught for several years, approximately 31/2 million people die each year from starvation. The spokesman on this subject in our meeting suggested, asked and urged dioceses in the South of Brazil to adopt „sister dioceses“ in the Northeast and try to help them. Pressed as we are, my Region of Lapa in Sao Paulo adopted the Diocese of Fortaleza.

I am convinced that with God's help, your continued generosity and our good stewardship of what little we have, we will be able to help those people at least a little.

With much love!
+ Alfred E. Novak

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ

svolává

SVOU XXII. KONVENCII

na 28. - 30. září 1984

do

CLEVELANDU, OHIO

LASKAVĚ SLEDUJETE DALŠÍ ZPRÁVY
V NAŠÍ „HLÍDCE.“

XXII. konvenci NSČK „Zdar Bůh!“

Elie Nevšimál
pokladník

Františka L. Bírová
úřední tajemnice

Varlas Hysnar
předseda

Otec Vojtěch Vln, O.S.B.
kaplan

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovázena výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Ríjen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60102

Phones (312) 795-9050, Chicago (312) 242-6110

Kahya. — Při egyptských volbách, údajně nejdemokratičtějších od egyptské revoluce v r. 1952, zvítězila strana presidenta Honsi Mubara, zvaná „Národní demokratická strana“: získala 73 % všech odevzdaných hlasů. Účast na těchto volbách však byla velmi nízká; pouze 25 až 35 % voličů se dostavilo k urnám. Lid neměl zájem o účast na volbách, protože v minulosti byly opoziční strany zakázány a všeobecně se v Egyptě ztratila k volbám důvěra od doby diktátora Nassira.

Těch je dnes v Bejrútu sto a jsou ve stavu stále pohotovosti. Budova US velvyslanectví stojí v západním Bejrútu, kde bezpečnost Američanů není plně zajištěna: pomýšlí se na to, že budou pracovat v bezpečnějším východním Bejrútu, lépe kontrolovaném libanonskou vládou.

New York. — Bezpečnostní rada OSN ve své rezoluci z 1. června vyzvala obě válčící strany v oblasti Perského zálivu, aby ustaly v útocích na obchodní lodě, plující v mezinárodních vodách. Irán ihned odmítl podřídit se této rezoluci, protože nic neříkala o vodách při iránském olejářském ostrově Khargu, které nejsou mezinárodní, nýbrž iránské, a byly prohlášeny za válčící zónu. Irán se stále chce řídit zásadou: Bud' bude plavba Perským zálivem bezpečná pro všechny, anebo pro nikoho.

Bejrút. — Američané, kteří doposud zůstali v Bejrútu, žijí ve strachu a nejistotě, protože se rozšířily zvěsti, že mohou být uneseni proiránským hnutím Hezbollah, jehož členové se prý budou v době islámského posvátného měsíce ramadánu (který právě začal) - snažit unést co nejvíce Američanů, žijících v Libanonu. Rodiny Američanů pracujících v Bejrútu byly už dříve poslány do bezpečí; zbylí Američané se obávají vycházet na ulici. Tři Američané byli v Bejrútu v poslední době uneseni a zůstávají nezvěstnými. Nedávno byl po několikaměsíčním zajištění propuštěn na svobodu Frank Regier, profesor Americké university Bejrútu; byl unesen skupinou, která si dává jméno „Jihad“ (islámská svatá válka). Před dvěma měsíci byl záměrně zavražděn rektor téže university Malcolm Kerr. Také byl zavražděn jeden důstojník amerických marinů. Na US velvyslanectví v Bejrútu zůstává pouze 40 diplomatů, které ve dne v noci střezí US mariny.

Manila. — Politická strana filipinského presidenta Ferdinanda Marcosa, zvaná „hnutí nové společnosti“, obdržela při volbách 14. května 110 míst ve 200-členném parlamentě; opoziční strany obdržely 62 míst a nezavíslí kandidáti získali 11 míst. Marcos sám má právo jmenovat 17 zbývajících členů filipinského parlamentu. Manilajský arcibiskup Kardinál Jaime Sin vyzval filipinský národ, aby se vrátil k demokracii, aby byly skončeny útlak a násilí, a naléhal na vládu, aby hned propustila na svobodu politické vězně, zajistila svobodu tisku a zrušila dekrety presidenta Mar-

LETEM

cosa, porušující lidská práva.

San José. — Kostarika a Nikaragva utvořily společnou komisi, jejímž úkolem je předejít vojenským srážkám mezi oběma zeměmi. Doposud protisandinističtí rebelové ARDE (demokratické revoluční společenství) - pod vedením atentátem zraněného Edena Pastory, užívali severní území Kostariky za základnu svých útoků proti jihu Nikaragvy: Nikaragva pak posílila svou armádu, aby pronásledovala tyto guerily až na území Kostariky. Nyní se vláda Kostariky zavázala, že nebude trpět, aby jejího území bylo užíváno k agresi proti Nikaragvě. Dne 30. května byl guerilový vůdce Pastora při tiskové konferenci v pohraničním území Nikaragvy vážně zraněn při bombovém atentátu; při výbuchu bomby bylo zabito osm lidí, včetně americké žurnalistky Lindy Frazierové, a zraněno dalších 28 lidí. Má se zato, že tento atentát mají na svědomí sandinističtí agenti. Pastora byl po ošetření v nemocnici v San José 1. června převezen do Venezuely, kde po operaci bude muset zůstat na ošetření v nemocnici asi měsíc.

Managva. — US státní tajemník Shultz, který se 1. června zúčastnil inaugurace nového salvadorského presidenta José Napoleona Duarteho, nečekaně navštívil Nikaragvu, kde mluvil s předsedou sandinistické diktátorské vládnoucí junty Danielem Ortegom. Po hodině pobytu se pak vrátil do Spojených států a odletěl za presidentem Reaganem do Evropy. Nic nebylo dosud vyjeveno o obsahu rozhovoru obou mluvčích. Toto setkání Shultze se sandinistickým vládcem bylo ujednáno prostřednictvím mexického presidenta de la Madrida. Tímto gestem chtěl

SVĚTEM

Washington ukázat upřímný zájem Spojených států o mír ve střední Americe i o zlepšení vztahů s Nikaragvou. Názor Spojených států na sandinisty se však tím nijak nezměnil. Reaganova vláda je nadále obviňuje z „hrůzovlády“ v Nikaragvě a z úsilí rozšířit svou marxistickou revoluci ve službách Havany a Moskvy na Salvador. - V Hondurasu pravice guerilové, bojující s pomocí Spojených států proti sandinistické vládě v Nikaragvě, naivně předem oznámili, že letos v červenci podniknou velkou ofensivu proti hlavnímu městu Nikaragvy Managvě i proti jiným větším městům této země, zejména proti Estelí, Leon a Grenadě.

San Salvador. — Nový salvadorský president Duarte prohlásil ve své inaugurační řeči 1. června, že jeho zvolením v Salvadoru zvítězila demokracie, a vyzval své spoluobčany k národnímu sjednocení. Slíbil, že v Salvadoru bude učiněn konec „četím smrti“ jakož i ostatnímu porušování lidských práv. Také řekl, že je ochoten vyjednávat s guerily, složí-li však nejdříve zbraně. Duarte je prvním zvoleným civilním presidentem Salvadoru od r. 1932, kdy se tam zmocnila vlády armáda, která pak měla bez přestání v rukou vládní moc až do nedávných presidentských voleb.

Panama City. — V Panamě se 6. května také konaly první svobodné presidentské volby v posledních 16 letech: dosud však nebylo skončeno sčítání hlasů a nebylo ohlášeno, kdo zvítězil. Ozývají se hlasy mnohých obyvatel Panamy, že toto sčítání hlasů se vleče proto, že se při nich konají podvody, a že výsledky budou zfalšované. Na presidenta Panamy jsou dva

hlavní kandidáti: 1) Arnulfo Arias, který byl předtím už třikrát byl sezen armádou. Arias ve svém politickém programu chce zbavit armádu její politické moci, provést důkladné ekonomické reformy a zavést méně proamerickou zahraniční politiku Panamy. Jsou obavy, že v případě jeho vítězství opět zasáhne do politiky armáda. 2) Druhým kandidátem je Nicolas Ardito Barletta, na jehož straně stojí jednak armáda, jednak kruhy panamských finančníků a podnikatelů. Je velké nebezpečí, že vítězství jednoho i druhého přivodí v Panamě krvavé bouře mezi přívrženci kandidátů a opozičtí proti nim. Spojené státy pohlízejí s velkým neklidem na toto nebezpečí násilností v blízkosti Panamského průplavu, čímž by byla ohrožena tamní plavba. Přitom jim záleží na tom, aby v Panamě byla znovu nastolena demokracie. Proto radí tamní armádě, aby se zdržela zásahu do volebního procesu a hrozí jí, že jinak bude Panamě zastavena všestranná americká výpomoc.

Havana. — Kuba se podle zprávy US státního departmentu pokouší ilegálními cestami obdržet různé ekonomické výhody od Spojených států: 1) Dovoluje velkoobchodníkům s omamnými drogami bezpečný průchod kubánskými vodami a přístavy; z Kuby je pak poměrně snadné dopravit drogy do Spojených států. Lodi, které drogy přivážejí, platí každá za užití kubánských vod a přístavů 500.000 dolarů; kromě toho tyto lodi musejí na zpáteční cestě přivést náklad zbraní levicovým hnutím v Latinské Americe. 2) Prostřednictvím amerického podvodného finančníka Roberta Vesco, který zpronevěřil ve Spojených

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.

Shipped anywhere

Mluvíme česky

FREE PRICE LIST
UPON REQUEST

Vanik's Stamps & Coins
3747 Grand Blvd.

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

Objednejte si novou knihu

Antonin Cyril Stojan,
apostle of Church Unity
Mgr. Ludvika Němce

Kniha je pěkně vyhovena a ilustrovaná
Cena knihy je \$11.95 a poštovné.

Má 250 stran a 35 obrázků

Lze ji dostat přímo u nakladatele: „Don Bosco Publications“, 475 North Avenue Box T, New Rochelle, N.Y. 10802.

Tato kniha by neměla chybět v žádné knihovně.
Každý věřící Čech by si ji měl objednat.

ANTONIN CYRIL

Apostle of Church Unity

Ludvik Němce

státech 224 milionů dolarů a žije nyní v bezpečí v Castrově Havaně, jsou ze Spojených států do Kuby podloudně dopravovány nejmodernější stroje na výrobu a čištění cukru. 3) Kubánští agenti kradou v Panamě pokročilou US technologii a komputery. 4) Podle dokumentu nalezených při US invazi ostrova Grenady, bylo zjištěno, že Kubánci vedou dvojí účetnictví; jedno skutečné a druhé falešné; tímto pak klamou mezinárodní výpomocné organizace, aby obdrželi více mezinárodní výpomoci, než na kolik „mají právo“.

Washington. — V r. 1811 byl celý východ Spojených států - od Skalitých hor až po Atlantik - dějištěm nejhoršího zemětřesení v celých svých známých dějinách; jeho síla byla odhadována na 8.7 stupně na desetimístné Richterově stupnici. Jeho epicentr byla vada v zemské kůře, ležící 6 mil pod povrchem, probíhající pod dnešním městem New Madrid v Missouri. Tato „vada“ - podle odhadu - probíhá také státy Arkansas, Tennessee a jihem státu Illinois. Tehdy se prý zemský povrch silně pohyboval, stromy sebou klátily, vznikaly hluboké trhliny v zemské kůře a zvony se rozezvučely až v Bostonu a Richmondu, Va. Ztráty na lidských životech však nebyly žádné, anebo jen nepatrné, protože území, tímto zemětřesením zvláště postižená byla v té době téměř liduprázdná. Seismologové - (vědci, specializovaní ve studiu zjevů zemětřesení) - se domnívají, že v zemské kůře se podél newmadridské vady opět shromáždil takový tlak, že by na východě Spojených států mohlo ještě za našeho života opět dojít k podobnému zemětřesení jako v r. 1811. Toto zemětřesení by snadno mohlo vyvinout sílu 8.5 Richterovy stupnice; protože však postižené území je dnes silně zalidněné, jeho výsledky by mohly být srovnatelné se spouští, způsobenou nukleární válkou. Ve městech, vzdálených 500 mil od epicentra, by se klátila i vrchní poschodí všech vyšších budov, tím více mrakodrapů. Dopravní linky by byly zničeny

a dodávky vody, elektřiny, plynu a telefonické spoje by byly přerušeny. - Při zemětřeseních silných pouze 7.6 stupně Richterovy stupnice, zahynulo v r. 1980 v Itálii na 10 tisíc lidí a v Číně v r. 1976 na 250 tisíc lidí.

Washington. — US ekonomové jsou poněkud znepokojeni vysokým schodkem US zahraničního obchodu v dubnu t.r., který dosáhl rekordní výše 12.19 bilionu dolarů. První tři měsíce byl tento obchodní schodek rovněž velmi vysoký; v lednu činil více než 9 bilionů dolarů, v únoru a březnu převýšil 10 bilionů dolarů. Podle odhadu odborníků obchodní schodek Spojených států se zahraničím by v celém roce 1984 mohl dosáhnout výše 110 až 130 bilionů dolarů. V dubnu vývoz činil 17.52 bilionu dolarů a dovoz 29.71 bilionu dolarů. Nejvíce se zvýšil dovoz cizích aut, ropy - (v březnu ji bylo dováženo pouze 5.6 milionů barelů denně, zatímco v dubnu už 6.2 milionů barelů), telekomunikační zařízení, chemikálií a obuvi. Ekonomové uvádějí různé příčiny tohoto vysokého obchodního schodku: 1) Rozmachem US národního hospodářství se zvýšila kupní schopnost amerických spotřebitelů, kterou zatím domácí „probouzející se“ produkce není schopna uspokojit. 2) Současná vysoká mezinárodní hodnota dolaru způsobuje, že americké výrobky jsou v cizině příliš drahé. Proto poptávka po nich nevzrůstá a jejich vývoz klesá. 3) Mnohé cizí ekonomie nevyšly z recese, a proto jejich schopnost nakupovat ve Spojených státech je dosud nepatrná; - ekonomové však vyslovují naději, že tento stav se postupně zlepší, protože ozdravení US a cizí ekonomie jednak zvýší US vývoz a hodnota US dolaru na peněžním trhu klesne. Snižováním exportu Spojených států trpí ty firmy, které závisí na cizích trzích; svou produkci musejí snížit, propouštějí lidi z práce a mohou skončit bankrotem. Zvýšením dovozu z ciziny trpí zase američtí výrobci, kteří nejsou schopni vítězně soutěžit s levnějším cizím dováženým zbožím.

New York. — Olejářští odborníci se domnívají, že přerušením plavby v Perském zálivu by ceny ropy stouply ve svobodném světě o 25 centů za galon. Západní země mají dnes dostatečné zásoby ropy, které jim vystačí na 95 dnů: Spojené státy, které dnes dovážejí pouze 10 % své spotřeby ropy ze země u Perského zálivu, mají v podzemí v Texasu a v Louisianě rezervy oleje ve výši 400 milionů barelů. Přerušením plavby v Perském zálivu by svobodný svět ztratil asi 20 % dodávek oleje, který spotřebuje. Normálně proplová Perským zálivem více než 8 milionů barelů ropy denně. Z tohoto množství by v případě naléhavé potřeby mohly nahradit asi polovinu ty země, které mají větší schopnost těžby oleje, než ho mohou či smějí prodat; Nigerie, Mexiko, Venezuela a Indonésie. Kromě toho Saudská Arábie by mohla dopravit jeden milion barelů oleje denně k Rudému moři; tato země má také v cisternových lodích na moři uskladněno dalších 50 milionů barelů oleje. - Nynější válečné akce v Perském zálivu způsobily průměrné zvýšení ceny jednoho barelu oleje o jeden dolar - na \$30.50. Odborníci se domnívají, že přerušením plavby v Perském zálivu by se cena jednoho sudu ropy zvýšila asi o 10 dolarů. Přerušením plavby by bylo nejvíce postiženo Japonsko, které dováží z tamních olejářských zemí celých 63 % svých potřeb oleje. V poslední době však začalo dovážet více ropy z Mexika. - V celé této souvislosti je také vhodné připomenout, že nynější obrodou ekonomie spotřeba oleje ve Spojených státech stále stoupá; tak v prvních čtyřech měsících 1984 dovoz ropy z ciziny stoupl o 32 % ve srovnání se stejným obdobím loňského roku 1983. Dnes také téměř vymizely snahy o šetření ropy, protože na světových trzích je stále přebytek ropy.

OZNAMTE NÁM VČAS ZMĚNU SVÉ ADRESY

IMPORTER

VALASSKÉ PAPUČE

veliká zásoba
postelí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623.

SLOUPEK INFORMACÍ

(Dokončení ze str. 2)

US president Reagan v Evropě vzpomíná 40. výročí spojenecké invaze proti Hitlerovi a připomíná proč jsou američtí vojáci dosud v Evropě.

Ve dnech 1.-4. června navštívil Irsko, zemi svých předků. Také promluvil před irským parlamentem. Uvítání bylo velmi vřelé; došlo však k některým menším demonstracím proti americké politice ve Střední Americe a proti umístění nových amerických nukleárních dálkových střel v západní Evropě. Irští miso- naři, pracující ve Střední Americe, galvanizovali irské veřejné mínění proti tamní Reaganově politice. - Dne 6. června se president Reagan zúčastnil oslav 40. výročí vylodění spojeneckých vojsk v Normandii za II. světové války. Ve dnech 7.-9. června se v Londýně zúčastní 10. vrcholné ekonomické konference spolu s předsedy vlád Anglie, Francie, Západního Německa, Kanady, Itálie a Japonska. Ve středu 6. června v projevu vědčností padlým při invazi před 40 lety se Reagan také krátce zmínil vzpomínkou na Varšavu, Prahu, Budapešť a Východní Berlín - o důvodech, proč jsou dosud - po čtyřiceti letech - američtí vojáci v Evropě; Sověti nedodrželi ani jeden ze svých slibů o poválečném uspořádání Evropy. Znovu jim nabídl vyjednávání a domluvu, ale nikdy kapitulaci, aby se nemusela opakovat historie z 6. června 1944...

Srdečné blahopřání

V sobotu 9. června se dožívá v plné svěžesti požehnaného věku 90 let

Dr. KAREL STEINBACH
z New Yorku

Doma byl a v exilu je znám nejen jako lékařská autorita a lékař-lidumil - (o čemž svědčí jeho lékařské služby potřebným a nemajetným), ale též jako přítel a spolupracovník významných osobností kulturního, uměleckého a veřejného života v době naší První Masarykovy republiky, u jejíž kolébky nestál se založenými rukama, ale nadšeně pomáhal při jejím budování. Dodnes nám toto období přibližuje svým nedostizitelným vypravěčským uměním a neumdlévající skvělou pamětí při svých příležitostných přednáškách v různých místech našeho krajského společenství a kulturního snažení. Tímto svým cenným „vzpomínáním“ na zlaté doby našeho samostatného státu Dr. Steinbach v nás posiluje a udržuje víru v konečné vítězství dobra nad zlem a ve vítězství nezadatelných práv genia národa.

Za to za všechno mu přicházíme u příležitosti jeho mladistvých (devadesátých narozenin) vděčně a z celého srdce poděkovat. S přáním hojnosti zdraví a Boží ochrany do dalších let jeho života pro nás všechny tak potřebného svým vlivem mu upřímně blahopřání.

Redakce Hlasu národa
a Česko-americké
kulturní středisko
Velehrad

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přiláskované perli;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnice;
soubory do kuchyně, pokoju, ložnice a koupelen;
sklad hotových prošívání dek a polštářů z husího prachového perli a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost -
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

CZECHVIDEO - VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o ČSR,
písničkové pořady atd.

KATALOG \$1.00;

CZECHVIDEO

P.O. Box 901873

DALLAS, TEXAS 75390

SPORT

ZPRÁVY ZE SPARTY ABA

SPARTA - KICKERS v neděli

V pátém kole mistrovské soutěže, Spartané mají za soupeře vedoucí mužstvo ligy - „Kickers“.

Zápas se hraje v Paul Revere Parku, 2600 W. Irving Park Road v Chicagu.

První mužstva začínají ve 3:00 hod., rezervy již v 1:00 hod., odpoledne.

PROGRAM ZÁPASU

na neděli 10. června
MAJOR DIVIZE: -

Kickers	vs.	Sparta
Schwaben	vs.	Eagles
Gr.-White	vs.	Liths
Wilmett	vs.	Vikings

PRVNÍ DIVIZE:

Slovaks	vs.	Fortuna
Lightning	vs.	Wauconda
U.Serbs	vs.	Lions
Rams	vs.	Royal Wawel
Hakoah	vs.	Real F.C.

Metro - Liga

SPARTA - LITHS 0:0

90 minut fotbalu ve vysoké trávě na hřišti Marquette Parku nepřineslo žádné branky, i když obě mužstva měla dostatek šancí.

Obě mužstva měla výbornou branu, avšak útočné řady nenašly cestu jak překonat brankáře.

Manažer Sparty Lád'a Gajda měl dostatek hráčů a volil následující sestavu:

Pospíšil - Bole, DeBatty, Lencioni, Brabenee - Wolf, Barg. DiBernardo - Forde, Wilson, Fonseca. Střídali: Swanson, Felske, Jenig.

Jak je již výše uvedeno, obrana zahrála dobře. Vysoká tráva nedovolila záložníkům přesně nahrát a proto také útok nebyl úspěšný ve střelbě.

Spartané musí být i s jedním bodem spokojeni, avšak změna v útoku je velmi nutná, neboť tato byla již druhá remíza s výsledkem 0:0, při čemž obrana vynikla svou hrou, zatímco útok zklamal.

Major Division

VÝSLEDKY IV. KOLA:

SPARTA - LITHS	0:0
EAGLES - VIKINGS	4:2
KICKERS - WILMETTE	2:2
GR.-WHITE - SCHWABEN	2:0

TABULKA:

	WNP Score	Bod
1. KICKERS	310	52 7
2. GR.-WHITE	300	114 6
3. SPARTA	121	46 4
4. LITHS	030	33 3
5. EAGLES	102	66 2
6. SCHWABEN	021	13 2
7. VIKINGS	012	36 1
8. WILMETTE	012	36 1

Rezervy

VÝSLEDKY IV. KOLA:

SPARTA - LITHS	1:0
GR.-WHITE - SCHWABEN	3:1
WILMETTE - KICKERS	1:0
VIKINGS - EAGLES	3:3

TABULKA REZERVY:

1. WILMETTE	300	11:16
2. SPARTA	202	9:56
3. KICKERS	202	7:84
4. EAGLES	111	9:63
5. VIKINGS	111	7:73
6. SCHWABEN	102	3:52
7. GR.-WHITE	102	3:102
8. LITHS	003	1:80

SLOVAKS - R. WAWEL 1:5

Druhá porážka mužstva Slovaks, které zdaleka nestačilo na posílené mužstvo Royal Wawel.

Royal Wawel zahájil silným nápojem a do poločasu vedl již 2:0.

V druhém poločasu se hra ještě více otevřela a Royal Wawel počítal dalších tří branek. Za Slovaks skóroval John Fulsoy.

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

TEAM AMERICA

Petr Horák nás informoval o výsledku letošního experimentu s reprezentačním mužstvem kopané Spojených států, které hrálo nejvyšší profesionální odílou soutěž Severní Ameriky pod hlavičkou TEAM AMERICA.

Není jasné, zda se TEAM AMERICA objeví v nejvyšší kanadsko-americké profesionální soutěži v kopané příští rok, protože letos se prostě experiment nevydařil. TEAM AMERICA obsadil poslední místo z dvanácti mužstev s deseti vítězstvími a dvaceti porážkami. Do bojů o titul mistra Severní Ameriky, takzvaných play-offs, se přirozeně neprobojoval. V posledním utkání soutěže navíc projevila na svém washingtonském hřišti až očividně nezájem o hru a podlehla celku Fort Lauderdale Strikers 0:2. Podívat se na něj

přišlo na rozloučenou jen 6 tisíc 718 platících diváků. Slavnému holandskému fotbalistovi, Johanu Cruyffovi, který ví z nedávného vlastního působení ve Spojených státech o zdejší kopané hodně, se myšlenka účasti reprezentačního celku v nejvyšší oddílové soutěži velmi líbila. Na druhé straně však má tato myšlenka rovněž mnoho odpůrců, a to především ve vedení jednotlivých klubů, které musí - pokud je o to americké reprezentační mužstvo požádá - poskytnout TEAMU AMERICA dva hráče, kteří jsou americkými občany. A tito hráči se pak zúčastní mistrovské soutěže v dresu amerického reprezentačního mužstva proti svému vlastního klubu. Situaci navíc komplikuje skutečnost, že zatímco TEAM AMERICA se musí skládat pouze z hráčů s americkým občanstvím, všechna ostatní mužstva profesionálního mistrovství Severní Ameriky se skládají především ze zahraničních hráčů, hlavně z Evropy a Latinské Ameriky.

TEAM AMERICA je vzhledem k svému složení ze samých amerických fotbalistů velmi mladý: a očividně postarád dva, tři zkušené hráče, individuality, špičkové, bez kterých to už dnes ani ve Spojených státech v nejvyšší soutěži nejde. Ona už totiž nejvyšší profesionální soutěž Severní Ameriky v kopané nemá špatnou úroveň; i když především díky cizincům TEAM AMERICA na tuto mistrovskou soutěž prostě nestačil, nejlepší američtí hráči dosud nedorostli úrovni svých cizích, mnohem zkušenějších soupeřů. V závěru soutěže pak už resignoval; prohrál sedm z osmi svých posledních utkání a v posledních třech zápasech nedal ani jednu branku. Důvodem selhání experimentu reprezentačního mužstva Spojených států je ovšem bezesporu také fotbalová filozofie trenéra mužstva, Řeka Panagoulise. Panagoulis je vyznavačem obranné hry, a TEAM AMERICA dal nakonec ve

třiceti utkáních pouze 33 branky. Nad hráči navíc celou sezónu visel otazník, jestli to vůbec v případě mezinárodních soutěží budou oni, kdo budou reprezentovat Spojené státy, i když jsou vlastně permanentními členy reprezentačního mužstva. Pro slabší výkonnost TEAMU AMERICA v nejvyšší americké profesionální soutěži se stále vedla veřejná diskuse o tom, že mužstvo Spojených států by mělo být stavěno z nejlepších amerických hráčů klubových týmů, a z TEAMU AMERICA by si pro jeho letošní slabší výkonnost nakonec zahráli reprezentačně dva, tři hráči. Majitel TEAMU AMERICA, Robert Litton, nyní na tiskové konferenci popřel zprávy, podle nichž mužstvo rozpustí anebo přestěhuje z Washingtonu do Saint Louis. Prohlásil, že podle jeho soudu TEAM AMERICA ve Washingtonu příští sezónu zůstane a opět se zúčastní nejvyšší mistrovské soutěže Severní Ameriky anebo sestaví svůj program z exhibičních utkání s nejlepšími americkými oddílovými celky a s mužstvy ze zahraničí. O Littonových slovech přesto existují mezi novináři a fotbalovou veřejností pochybnosti. Litton totiž nyní vrátí své hráče jejich původním klubům, jestliže ovšem nesežene finanční fondy, jimiž by udržel TEAM AMERICA v aktivitě i v zimě. Littonovým cílem je vybudovat tak dobrý TEAM AMERICA, aby byl schopen s úspěchem bojovat už o účast na mistrovství světa v kopané v roce 1986. Nad tím, zda se mu to zdáří, však stále visí otazník.

OLYMPIJSKÝ BOJKOT

Předseda sovětského olympijského výboru, Marat Gramov prohlásil, že Sovětský svaz letošní olympiádu v Los Angeles nebojkotuje, ale pouze se jí neúčastní. Hra se slovíčky však není v tomto případě důležitá; zajímavější jsou důvody, proč budou na letošní olympiádě sportovci sovětského bloku scházet, proč přijdou o mnohé olympijské medaile. Sovětský svaz při květnovém vyhlášení svého bojkotu uvedl jako důvod porušování olympijské Charty Spojenými státy, jmenovitě údajnou snahu vyvolat na olympiádě protisovětskou kampaň a „nedostatečně zajištěnou bezpečnost“ účastníků her. Americká vláda i americký olympijský výbor odmítly tuto obvinění jako naprosto nepodložená, nepravdivá a neospravedlnitelná. Sovětské olympionici nepotřebovali k příjezdu do Spojených států žádná speciální opatření, pouze

1959 25 LET 1984
profesionální cestovní služby
HLAVNÍ SKUPINOVÉ ODLETY DO PRAHY
A BRATISLAVY z Chicaga neb New Yorku
za nejnižší ceny
14. června, 5. července, 2. srpna, 6. a 16. září
na 16, 23 a nebo 30 dní pobytu.
LETNÍ VÝLETY: 1 týden pobytu, letenka, hotel
a přeprava zavazadel
Freeport \$349.00 Orlando \$229.00
Nassau \$319.00 Jamaica \$389.00
Cancun \$289.00 Acapulco \$399.00
Hawajské ostrovy: 1 týden pobytu \$709.00 2 týdny \$789.00.
Las Vegas special: 3,4, neb 7 dní pobytu od \$254.00.
New Orleans World Faire autobusový zájezd na 9 dní, odjezd z
Berwynu 24. září. Cena jen \$598.00.
Rezervace a letenky provádíme na Computer systému.
Pojištění na \$100.000 s každou letenkou zdarma.
ZAVOLEJTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURLINGAME, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRAVČYK

americký vývojář a výrobce sklenářských prací

běžný průkaz o jejich totožnosti. Americké ministerstvo zahraničí odmítlo z důvodů americké bezpečnosti vstup na americké území jen sovětskému funkcionáři Olegu Jeriškinovi, a to z důvodného podezření, že Jeriškin ve skutečnosti pracuje pro sovětskou zpravodajskou službu, KGB.

(Dokončení v příštím čísle)

44. VÝROČÍ LIDIC

Čtyřicet dva let už uplynulo od 10. června 1942, kde se nad tichou obcí Lidicemi u Kladna v Čechách vyvalil dým do oblak plujících nad zemí, na jejímž povrchu zákeřný nacismus prováděl svůj rej. V tento den si vytvořil obec Lidice. Muži i s mstivým farářem byli postříleni, ženy odvezeny do koncentračních táborů, děti odvezeny neznámou kam, osada byla srovnána se zemí. Svobodný svět se zachvil hrůzou nad touto zprávou. Na důkaz sympatie s malou, až doposud neznámou obcí v srdci Čech, bylo tímto jménem pojmenováno několik osad ve svobodném světě, z nichž první byla ve státě Illinois USA. K uctění nevinných obětí, které v Lidicích zahynuly, byl v amerických Lidicích postaven pomník.

Americké Lidice během času vzrostly na velkou osadu, která jméno Lidice změnila na jméno Crest Hill, ale lidický pomník tam stále ještě stojí, aby hlásal světu nacistické zvrstvení, vykonané na nevinné osadě a jejím obyvatelstvu. K tomuto pomníku se každým rokem počátkem června sjíždějí naši krajané, aby vzdali hold památce nevinných obětí.

Letos bude tento zájezd uspořádán Svobodnou obcí a Organizací československých spol-

85 let příkladného moravského barda Dr. technických věd Jana Míčky

V závratném průmětu technických vynálezů, etnických a morálních propastí dvacátého století se dožívá osmdesát pět let vzácný Moravan, příkladný vlastenec, věrný přítel svobodného Československa, svědek vzniku i zániku jeho svobody, nepředvídaného rozvoje své americké nové vlasti - známý mecenáš Dr. Jan Míčka.

Ani hloubka oceánů, ani délka času neuměly jeho vřelý vztahy k rodné vlasti, které vždy dokazoval účinnou prací a city rodové soukromosti, hlubokým vlasteneckým uvědoměním. Tak tři čtvrti století lysického odloučení nedokázaly zemřít jeho jiskrného ducha ani unavit jeho snahu o záchranu českého a slovenského jazyka a rozvoj československé kultury v Americe.

Dr. Jan Míčka se narodil dne 6. června 1899 v Hlinné u Nového Města na Moravě na Českomoravské vysočině v Československu. Studoval na Státní vyšší reálce v Novém Městě, na

ků ve Velkém Chicagu, v sobotu 9. června 1984. Autobus vyjede ve 2:30 hod. odpolední kanceláře Čihák World Travel, 6302 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Po ukončení tržny, na které promluví kazatel pan Antonín Dušek, a budou také účinkovat děti z české svobodomyšlné školy T.G. Masaryk v Cicenu, účastníci výpravy společně povečeří v restauraci „White Fence Farm“. Zpět do Berwynu

Akademickém gymnasiu v Brně a konečně tamtéž na České vysoké škole technické, kde získal titul inženýra a později (1923) doktorát technických věd.

Imigroval do USA velmi záhy poté (1925).

Jan Míčka zasvětil svůj profesionální život dvěma činnostem: Studiu technologie potravinářského průmyslu a nadšené práci v československo-amerických kulturních a vzdělávacích organizacích.

Z vědeckých institucí byl členem „Institute of Food Technologists“, „American Association of Cereal Chemists“, a „Fellow of American Institute of Chemists“. V r. 1930 se stal ředitelem výzkumného oddělení v továrnách „United Biscuit, Co. of America“. Zde vypracoval řadu vědeckých prací, které se vpravdě staly pionýrskými příspěvky ve vývoji americké potravinářské technologie. Toto platí zejména o jeho dnes už klasické práci „Lactic Fermentation and Trace Iron Affect Cracker Quality“, Food Industries, Vol. 20, Copyrighted 1948 by Mc Graw-Hill Publ. Co., New York, N.Y.

Dr. Jan Míčka se zasloužil o vzrůst a úspěšné vedení mnoha československo-amerických organizací. Po řadu let byl předsedou Společnosti americko-československých inženýrů a po se autobus vrátí kolem šesté hodiny večer.

Pro rezervaci míst i večere volejte cestovní kancelář Čihák ☎ 795-9050.

Věříme, že naši krajané z Velkého Chicaga se této tržny zúčastní, ve velkém počtu ukáží tím světu, že na Lidice, Ležáky, Ploštinu a mnoho dalších osad - dnes i Moskvou v okupovaném Afghanistanem - které putkal podobný osud jako Lidice, nezapomínáme.

dobu 32 let tajemníkem významné „Maticce Vyššího Vzdělání“, pro níž nashromáždil až pět milionů dolarů.

Byl členem a předsedou chicagské odbočky Společnosti pro vědu a umění, ale hlavně neúnavnou, hybnou silou při zakládání Stolic českého a slovenského jazyka při University of Chicago.

Stručný životopis Jana Míčky, který jej charakterizuje jako úspěšného potravinářského chemika a neméně úspěšného česko-amerického vlastence, nemůže zachytit a vystihnout zcela účvatný filosofický podklad jeho životního díla.

Mladý Jan Míčka kladně vyhodnotil přestavbu amerického filosofického základu na československou masarykovskou demokracii a plně se ztotožnil s vysoce etickými a sociálními pilíři této obdivuhodné výkonné a úspěšné státní formy, budované po dvacet let na počátku tohoto století v srdci Evropy.

Dr. Míčka pochopil jasně, co znamenal pro Evropu a lidstvo tento politický útvar, ztmelený krví jeho občanů i filosofii jeho duchovních tradic českých, moravských a slovenských vůdců. Zároveň také výjimečně skvěle vystihl a pochopil solidárně koordinovanou pomoc Spojených států amerických, jejich presidenta Wilsona, našich legií, úsilí domova a nadšený souhlas i štedrou účinností Američanů českého a slovenského původu v boji za svobodu národa.

Brzy po svém příchodu do USA plně pochopil Masarykovo a Štefánikovo nadšení pro americkou demokracii, a proto tím pozorněji sledoval její rozvoj v Československu a neúnavně se snažil, pro ni získávat svou prací nové přátele v USA. On nezapomněl; on se neopronevřil; on se noudizil, ani se nedal upít svůdnými chimérami dominantních znaků místních kariéristů.

Jan Míčka zůstal svůj a proto byl úspěšný; zůstal rodověrným vlastencem, velmi účinným v menšinové práci, charakteristickým Moravcem a zároveň i velmi dobrým a věrným americkým občanem. Zkrátka: Dr. Míčka se ve světě neztratil, nezapadl do řad všedních hledačů dolarů, neklesl na úroveň monděnních ustrašenců, kteří se snaží ztratit v bezejmenném davu, aby z komplexu zakryli svou národní totožnost a rozpustili svou osobnost v cizím prostředí anonymity.

Právě tím že náš dnešní oslavenec zůstal věrný sobě - vynikl. Zasloužil se o to, že náš

americký sever si udržel svůj vřelý národnostní charakter české menšiny po další polovinu století. Úporným zanicením, které snad mnohým spolupobčanům připadalo poněkud tvrdohlavým, založil a s oddaně obětavou pomocí své choti Milady hlavně rozmnožil potřebnou finanční základnu „Maticce Vyššího Vzdělání“ - „Council of Higher Education“, (jejímž byl sekretářem) - o statisíce dolarů. Ty pak sloužily a dosud slouží desítkám nemajetných, a v posledních letech do exilu příslých studentů českého a slovenského původu, aby universitní studium buď začali, nebo na US školách dokončili. Ve významné vědecké a sociální práci i společenském významu těchto stipendistů bude společné dílo manželů Míčkových žít po další generace. Bohda, že bude i vytvářet podmínky pro zachování jejich příkladné idey přesvědčivé účinného vlastenectví pro nadané syny a dcery naší národní větve i v příštím století.

Životní dílo Jana Míčky si zaslouží uznání, ocenění a následování. Zaslouží si další hluboké studie životopisné z pera povolaných odborníků. Především však zasluhuje hluboké a upřímné vděčnosti nás všech, jímž dosud leží na srdci zachování národního vědomí, kultury, znalosti našich mateřských jazyků u potomků československé menšiny v USA.

Životní jubileum Dr. Jana Míčky nám pak ukazuje cestu, jak máme být hrdí na své národní poklady, na svůj původ, řeč, lidovou kulturu, naše přínosy světové vědě a umění; jak také musíme všechny tyto zděděné drahokamy ctít a zachovávat, abychom mohli skutečně a po zásluze přispět rozvíjejícím se talentům v naší nové vlasti, jmenovitě těm, kdo vzácné odkazy našeho tisíciletého rozvoje nikdy nepoznali, ačkoliv jim dali život rodiče z naší vlasti. Tento

moravský bard s lehce vráskovitou tváří, ale stále rozžárenou vědomím, že své úsilí korunoval úspěchem, stojí dosud pevně a vzpřímeně jako ty zdravé košatě, staré stromy na našich historických místech. A jemu je dnes poděkovat za jeho vlasteneckou celoživotní práci.

U příležitosti jeho významného životního jubilea mu uctivě a uznale vyslovujeme svou vděčnost my všichni - jeho dlužníci - a děkujeme mu za jeho vykonanou vlasteneckou práci, jeho vzácné přátelství a celoživotní příklad.

Prof. Dr. Jan J. Oppl

VROUCÍ RODINNÁ VZPOMÍNKA

Právě před rokem - /jak ten čas letí/ - den po svátku sv. Jana Nepomuckého a ve výroční den smrti pražského arcibiskupa Josefa kardinála Berana - nezdoilného vězně nacistů i komunistů - dne 17. května 1983, prohrál svůj boj se zhoubnou rakovinou náš drahý syn a otec šťastné rodiny,

MILAN PROKÚPEK ml.

ve svých mužných 39 letech. Skláníme se pokorně před Stvořitelovými cestami, nereptáme - ikdyž stále nechápeme - ale zapomenout dosud nemůžeme, protože nečekaná ztráta hodného syna je v našem stáří stále jako otevřená rána, která nám působí nevýslovnou bolest.

Všechny, kdo jej znali, prosíme, aby v modlitbě vzpomněli s námi a z upřímného srdce jim děkujeme.

Milan a Manka Prokūpkovi,
rodiče
v Inverness,
Marin County, CA. 94937

DESÁTÉ VÝROČÍ ZALOŽENÍ AMERICAN EAST EUROPE ETHNIC CONFERENCE (AEEEC)

K referátu - otiskem v minulém čísle Hlasu národa - o průběhu slavnostního večera, který uspořádala AEEEC u příležitosti desátého výročí svého založení, přinášíme dnes text dopisu prezidenta Reagana, který byl AEEEC doručen. Na společném základě - boj proti společnému nepříteli - se sešli a spolupracují zástupci těchto organizací: Bulgarian National Front in the USA; Czechoslovak National Council of America; Estonian American National Council; Coordinating Committee of Hungarian Organizations in North America; American Latvian Association in the USA; Lithuanian American Council; Polish American Congress a Ukrainian Congress Committee of America.

Vedle zástupců a členů zmíněných organizací, se slavnostní večere zúčastnili: Velvyslanec Max m. Kampelman, býv. delegát USA na konferenci v Madridu s chotí. (Jak již bylo referováno, velvysl. Kampelmanovi byla při této příležitosti udělena Masarykova cena); velvyslanec Jack F. Matlock, Jr. s chotí (velvyslanec Matlock byl americkým velvyslancem v ČSSR a nyní je poradcem prezidenta Reagana pro evropské záležitosti v National Security Council v Bílém domě); Mr. Mark Palmer, Deputy Assistant Secretary of State for European Affairs; Mr. Kenneth Tomlinson, ředitel Hlasu Ameriky; Miss Paula Dobriansky z National Security Council v Bílém domě; Mr. Spencer Oliver, Staff Director helsinské komise; Mr. Sam Wise, Deputy Staff Director helsinské komise; Miss Meg Donovan helsinská komise; Mr.

Paul Hacker, Czechoslovak Affairs Officer, State Department; Mr. John Zerolis, Baltic and Hungarian Desk Officer, State Department; senátor Arlen Specter; Mr. Robert Royal z Ethics and Public Policy Center. Jako Master of Ceremonies působil Mr. George Nesterzuck, Associate Director of the Office of Personnel Management.

Dopis prezidenta Reagana osobně přinesla a přečetla Mrs. Faith Ryan Whittlesey, vedoucí Office of Public Liaison v Bílém domě. Celý obřad slavnostního večera, včetně projevu velvyslance Kampelmana, byl vysílán Hlasem Ameriky a Svobodnou Evropou. Níže přinášíme text dopisu prezidenta Reagana.

-afa-

Washingtonské oslavy 10. výročí stálé konference východoevropských etnických skupin v Americe

Stálá konference východoevropských etnických skupin v USA je pracovní skupina, která se skládá z představitelů Američanů bulharského, českého, slovenského, estonského, maďarského, litevského, lotyšského, polského a ukrajinského původu. Cílem této skupiny je koordinovat úsilí na obranu lidských práv různých mimovládních etnických organizací, jež mají zájem o osud východní a střední Evropy. Činnost této skupiny se z oblasti lidských práv brzy rozšířila i na otázky americké zahraniční politiky všeobecně. Stálá konference východoevropských etnických skupin v Americe si získala respekt americké vlády v současnosti i minulosti, a byla velmi aktivní při spolupráci s americkými delegacemi na konferencích v Bělehradě a Madridě, na nichž se hodnotily výsledky helsinské konference. U vý-

hodoevropských etnických skupin svědčí např. skutečnost, že jen v poslední době byli členové této pracovní skupiny pozváni na americké ministerstvo zahraničí u příležitosti projednávání americké politické linie ve vztahu k Libanonu a Střednímu Východu, Afghanistanu, otázky americko-sovětských vztahů v souvislosti se Stocholmskou konferencí o opatřeních k vytváření důvěry a bezpečnosti a o odzbrojení v Evropě, otázky nového sovětského vedení za vlády Konstantina Černěnka, a pod. V Bílém domě byli členové stálé konference východoevropských etnických skupin přítomni slavnostnímu podpisu Proklamace prezidenta Reagana ke Dni lidských práv, jednáním expertů o uloze Kuby v mezinárodním terorismu a podvratné činnosti, a o důležitosti oblasti Střední Ameriky pro spojené státy. Na ministerstvu zahraničí jednali s poradcem Státního departmentu, Edwardem Derwinským a jinými činiteli, o problémech obchodu mezi Východem a Západem, o otázkách kulturní výměny a o otázce udělování nejvyšší obchodní doložky Spojenými státy zemím sovětského bloku. V Bílém domě se členové pracovní skupiny lotyšského původu zúčastnili jednání o pronásledování obhájců lidských práv v Lotyšsku, členové z řad Američanů ukrajinského původu zase v Bílém domě hovořili o otázkách amerických vztahů se sovětským svazem o porušování lidských práv na Ukrajině a jiných problémech, které mají vztah k ukrajinské oblasti. Členové stálé konference východoevropských etnických skupin maďarského původu zase jednali s viceprezidentem Georgem Bushem o situaci na poli lidských práv v Maďarsku, o maďarské hospodářské situaci a o maďarském obchodu se Západem. Členové této pracovní skupiny z řad Američanů polského původu hovořili v březnu o strategické důležitosti Polska s ministrem zahraničí, Georgem Shultzem. A konečně - v minulých

měsících jednali o čs. otázkách na ministerstvu zahraničí i v Bílém domě zástupci stálé konference východoevropských etnických skupin, kteří pocházejí z Československa. Z těchto několika uvedených jednání z poslední doby je více než zřejmé, jak důležitou roli dnes hraje zmíněná pracovní skupina v současně americké politice - pouhých 10 let od svého založení. Z Američanů českého a slovenského původu je v této skupině nejaktivnější Anna Faltusová z Washingtonu, místopředsedkyně Československé národní rady americké. Ta se například zúčastňuje poměrně pravidelných schůzek s pracovníky odboru amerického ministerstva zahraničí pro otázky lidských práv, v jehož čele stojí Elliott Abrams. Ministerstvo např. pečlivě studuje dokumenty Československého společenství občanské iniciativy, „Charty 77“ zvláště pokud se týkají v poslední době uplatňování zákona o tzv. nehraném dohledu v případech politických vězňů.

O činnosti Stálé konference východoevropských etnických skupin v Americe by šlo hovořit dlouho: je to činnost naprosto neformální, ale skutečně velmi účinná. Na jubilejních oslavách jednotliví řečníci také zdůrazňovali, že nejsou přítomni z žádných sentimentálních důvodů, ale pracovní, protože chtějí prakticky prospět šíření ideálů svobody a demokracie.

Účastníci a hosté slavnosti.

Mezi čestnými hosty byli: Max Kampelman vedoucí americké delegace na madridské konferenci, Jack Matlock poradce prezidenta Reagana pro otázky Východní Evropy a bývalý velvyslanec v Československu; Mark Palmer zástupce vedoucího odboru amerického ministerstva zahraničí pro evropské otázky, Paul Hacker vedoucí československého oddělení na ministerstvu zahraničí, Arlen Specter senátor ze státu Pennsylvánie a Kenneth Tomlinson ředitel rozhlasové stanice Hlas Ameriky.

Účastníkům slavnosti členům stálé konference poslali

telegram prezident Spojených států, Ronald Reagan. Zněl takto: „Jsem potěšen, že mohu poslat vřelé blahopřání vám všem, kdo oslavujete desáté výročí založení stálé konference východoevropských etnických skupin v Americe. Toto výročí představuje vítanou příležitost k uznání a chvále za příspěvek lidí z východní a střední Evropy k prosazování ideálů svobody. Členové stálé konference východoevropských skupin v Americe, spojení společnými obavami o utlačované národy svého původu, stále znovu demonstrují svou neochvějnou oddanost věci svobody a lidské důstojnosti občanů východní a střední Evropy, baltských států a Sovětského svazu. Stavím se za vaše úsilí vynakládané ve prospěch těchto lidí, kteří čili sovětskou tyranii a útlak přímo na své kůži. Mnoho organizací a jednotlivců, jako jste vy, nám jsou inspirující připomínkou nedocenitelné hodnoty dědictví svobody a nezávislosti. Ujišťuji vás, že Amerika zůstává neochvějně zavázána principům svobody a lidských práv. Sebeurčení, národní nezávislost a právo vybrat si formu vlády nepatří jen několika privilegovaným, ale je nezadatelným právem všeho lidu. Znovu vám blahopřeji k významnému výročí a přeji, abyste nadále byli majákem naděje a svobody pro všechny lidi Východní Evropy.“

Podepsal - prezident

Ronald Reagan

★

Telegram amerického prezidenta přečetla na slavnosti Faith Ryan Whittleseyová, vedoucí oddělení Bílého domu pro styk s veřejností.

Představitelé Československé národní rady americké, Anna Faltusová a Dr. Josef Hašek, pak předali Masarykovu cenu amerických Čechů a Slováků, vedoucímu americké delegace na madridské konferenci, Maxu Kampelmanovi. Masarykova cena byla tomuto americkému diplomatu dána za jeho působivou, obratnou, přesvědčivou a neústupnou obhajobu sebeurčení, svobody a lidských práv, za jeho duchaplnou obranu mnohostranného charakteru helsinských dohod na madridské konferenci o plnění těchto dohod. Zároveň pak za inspiraci, kterou Max Kampelman - jako vedoucí US delegace - poskytl narodům teh signatářův helsinské dohody, jimž jsou odmítána dokonce nejzákladnější lidská práva, jako právo na svobodný projev, svobodu shromažďování, sjednocování rodin a právo petiční. O nastolení těchto práv stále

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 184-0106

DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
*vehle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

ještě usilují skupiny, dohlížející na plnění helsinských dohod, včetně odvážného československého společenství občanské iniciativy. Charta 77, podporovaného všemi skupinami lidu této sovětské kolonie.

Citoval jsem z prohlášení, které doprovázelo Masarykovu cenu, udělenou Maxu Kampelmanovi.

Tento americký diplomat je druhým člověkem, který dostal Masarykovu cenu, udělovanou Československou národní radou americkou. První cenu dostal loni v říjnu Jack Matlock bývalý americký velvyslanec v Československu a nyníjší poradce prezidenta Reagana pro otázky Střední Evropy. Paní Whittleseyová z Bílého domu řekla potom ve svém projevu členům stále konference východoevropských etnických skupin, že jejich činnost v Americe je velmi zapotřebí, více než kdy jindy v historii. Je zapotřebí jejich zkušeností, namísto mnohých projevovaných zbožných přání. Hlavní řečník Max Kampelman, zdůraznil prvek síly v obraně demokracie a svobody. Text jeho závazného projevu následuje v dalším článku.

Pavel Pecháček

Děkovaná odpověď Maxe Kampelmana za obdržení Masarykovu cenu, kterou mu udělila ČSNRA

Úvodem velvyslanec Kampelman poděkoval Československé národní radě americké za udělenou „Masarykovu cenu“. Dostal ji jako druhý Američan. Loňským laureátem této ceny byl Jack Matlock, pracovník americké národní rady pro bezpečnost USA. Donedávna byl americkým velvyslancem v Praze.

Velvyslanec Kampelman poznamenal, že si této ceny velmi váží, protože ví, co jméno Tomáš Garrigue Masaryk znamená, a co byla před válkou Masarykova Československá republika. V další části svého projevu velvyslanec vzpomínal na svou práci v úloze vedoucího americké delegace na Madridské konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, která trvala tři roky. Za ta tři léta, jak dále uvedl, se na mnohé detaily madridského jednání pozapomnělo. Avšak jeden problém je stále s námi, a velvyslanec Kampelman je přesvědčen, že před tímto vážným problémem stojí nejen Spojené státy, ale celý svobodný svět. Tento problém nelze ignorovat, ani nelze čekat, že sám od sebe prostě zmizí. Je to Sovětský svaz, prohlásil velvyslanec Kampelman, a pak po-

kračoval: „Stojíme před tvrdou skutečností. Sovětský svaz je stát s rozsáhlou policejní mocí, jejímž úkolem je postarat se o větší efektivnost vnitřního útlaču. Je to stát s masivní vojenskou mocí, pomocí které uplatňuje svůj agresivní program a odhodlání. SSSR je dnes už prokazatelně největší hrozbou našim hodnotám a naší bezpečnosti. Opakuji - Sovětský svaz si nemůžeme z dnešního světa odmyslit a nemůžeme jej prostě ignorovat. Musíme najít způsob a prostředky, jak s ním vycházet, pokud existuje, a činit tak způsobem, který je v souladu s našimi aspiracemi: s úsilím o respekt lidské důstojnosti a svobody, je naším přáním přičinit se o to, aby se lidé ve stále větším počtu mohli na svobodě podílet a těšit se důstojnosti člověka; protože - jestliže se tak nestane - pak i naše lidská důstojnost a naše svoboda budou v nebezpečí také“.

Velvyslanec Kampelman pak zdůraznil, že ohrožení naší demokracie a naší svobody je vážné dilemma pro všechny Američany bez rozdílu. Jinými slovy: Američané jsou postaveni před problém, jak v této věci se sovětským systémem soutěžit. A k tomu je třeba hodně trpělivosti. Když jednáte se Sovětským svazem, jak ukázala tři léta v Madridu, musíte být připraveni na to, že zůstanete na konferenci nejméně o jeden den déle, než jsou připraveni sovětská delegáti. Demokratické společnosti jsou od přírody netrpělivé, ale trpělivosti se musí učit. Velvyslanec Kampelman pokračoval:

„Musíme být trpěliví. A musíme mít trpělivost, která vychází z přesvědčení, že máme pravdu. A když máte pravdu, máte také potřebnou sílu. To ovšem není náhrada za vojenskou sílu, kterou potřebujeme také, protože vojenská síla je to, co Sovětský svaz respektuje. A proto stále mluvím o trpělivosti. Domnívám se, že naši společnost čeká dlouhá doba duševních úzkostí a rozbitých nosů, než se naučíme, jak s tímto problémem zacházet konstruktivně a efektivně. Než se naučíme být trpělivými, odhodlanými a důslednými - což budeme potřebovat, abychom mohli poslat na příslušná místa poselství, jemuž by se věřilo. Musí to být poselství pevné a důsledné. Jinak je druhá strana - SSSR - nevezme na vědomí“.

K tomu je třeba určitého odhodlání všech Američanů, pokračoval velvyslanec Kampelman. A takové odhodlání mají především Američané původem ze zemí východní Evropy, kteří například za uplynulých deset let ukázali, že se v zájmu věci dovedou sjednotit a podporovat nadstraničnou politiku vlády Spojených států ve věci dnes nesvobodných zemí svého původu. Tyto etnické skupiny Američanů nejsou sice velmi početné, ale mají velký politický vliv, zejména na obě hlavní politické strany i na jiné Američany. V této souvislosti velvyslanec Kampelman poznamenal, že se vždy cítil mezi Američany českého, slovenského, maďarského či polského původu jako mezi přáteli.

„Jsme přáteli. A jistě vám nemusím vysvětlovat, jak důležité v tomto našem světě je, že za svobodu lidstva nebojujeme jen Spojené státy, a že se do tohoto zápasu musí zapojit také naši evropští přátelé. A vy, Američané evropského původu, můžete věci vydatně pomoci, protože máte v Evropě také své příbuzné a přátele a zároveň i podobná hnutí, jaká máte zde v Americe. Nejde však jen o Evropu. Jde i o Kanadu a jiné oblasti svobodného světa. Spojené státy by neměly v této věci stát osamoceny. Není to snadné. V Madridě Spojené státy nebyly osamoceny. Avšak v jiných zemích nevidíme totéž odhodlání jako v Americe. Jde o politiku. Vzpomínám si, že jsem hovořil s jedním evropským ministrem zahraničí na jeho ministerstvu. Tento ministr mně řekl, samozřejmě velmi korektně, že mám zcela pravdu, když pocituji, že v Evropě je na něho vytvářen tlak veřejného mínění, a že jeho vláda se proto nepokusí něco učinit ve věci porušování lidských práv v Sovětském svazu. Je třeba, aby evropské veřejné mínění pochopilo, o čem vlastně jde. Zatím jde SSSR jen o „mír“, jakýkoliv mír, bez ohledu na to, zda jde o mír spravedlivý nebo ne, který má sloužit jen jeho cílům. Chci zde hned poznamenat, že my taky chceme mír, že musíme mít mír, zejména v tomto jaderném věku. Avšak mír, o který usilujeme, není mírem, který nastane po kapitulaci. Není to mír na hrbitové. Je to mír spravedlivý s důstojností, o mír se svobodou - mír, který jsme rozhodnutí zajistit“.

Velvyslanec Kampelman pak poznamenal, že Sovětský svaz sám musí čelit určitým nesnázím a vnitřním rozporům. Je to režim, který je založen na strachu. Je to společnost jíz vládnou staří muži a ženy, kteří žijí stále ve strachu. Je to režim lidí, kteří mají vzájemný strach i ze sebe. To je povaha všech totalitních režimů. A v tom je právě síla demokracie. Síla, která vychází ze svobody. A tuto sílu, jak dále zdůraznil velvyslanec Kampelman, musíme užívat efektivně.

„Sovětský svaz je společnost, která zklamala ekonomicky i sociálně. Nezklamala však vojensky. Vojenskou sílu má stále. A jeho vedení má stále vůli uskutečnit světovou revoluci; je to podle mého názoru společnost, která bojuje předem ztracenou bitvu historie. Vzpomínám si, že jsem jednou mluvil se svým sovětským kolegou v Madridě o rušení západního rozhlasu. Jaký z toho vlastně máte prospěch? Postavíte vysoké zdi proti větru? Poselství přenáší vítr. Debatovali jsme také o článku, který vyšel v jednom sovětském časopise, o článku, jehož autor kritizoval mladé lidi, že nosí dlouhé vlasy a upjaté kalhoty, a že rádi poslouchají hudbu stylu rock-and-roll. Sověti mají prostě strach ze všeho kolem sebe. Taková společnost může existovat jen zásluhou své vojenské moci.“

Důvodem, proč s ní musíme soutěžit, je právě její policejní moc. Musíme světu odhalovat pravou podstatu Sovětského svazu, a to, co v tomto zápase o srdce a duše lidu představuje. Je to společnost se systémem, pro který pracuje ještě jedna věc: je to víra sovětského vedení, že Západ je unavený, líný, a že nemáme vůli se bránit. A na to

ovšem Moskva spoléhá. Jsem si jist tím, že v sovětském vedení jsou lidé, kteří říkají: Musíme být trpěliví: musíme být trpěliví ještě poněkud déle. Oni se sami „položili“, budou kapitulovat. Já je chápu...“

Velvyslanec Kampelman poukázal na to, že ví, že existují Američané, i když jich není mnoho, kteří by si přáli, aby jejich spoluobčané evropského a jiného etnického původu mlčeli a nepořádali protisovětské manifestace např. v souvislosti s Olympijskými hrami. Sovětský svaz oznámí, že bude hry bojkotovat a někteří naši spoluobčané začnou tvrdit, že jsme my, Američané udělali něco nevhodného či nesprávného. Nebo sovětský expert na Ameriku, Arbatov třeba prohlásí, že nepůjde na oběd amerických profesorů, pokud tam přijde také zástupce americké vlády. A samozřejmě profesori zařadí, aby zástupce vlády nebyl na oběd pozván. Z toho všeho si pak může někdo vyvodit, že Američané nemají žádnou pevnou vůli, prohlásil velvyslanec Kampelman, a na adresu Američanů etnického původu dodal:

„Vy můžete tento názor změnit svou činností. Máte etnické kořeny. Avšak můžete pomocí posílů Ameriku také svým odhodláním, svým zdůrazňováním hodnot svobody a demokracie, tím, že nás nikdy nenecháte zapomenout. To je velmi důležité: Zapomenout je velmi lehké. Afghánistán už není na prvních stránkách tisku. Je lehké zapomenout. Stejně jako se hodně zapomnělo na země odkud vy pocházíte a jejichž zájmy zastupujete. Musíme se starat o to, aby se nezapomnělo na nic...Pokračujte ve své práci!“

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

COMPLETE CLEANING SERVICE

Odborne čistím koberec
a celou váš domov
(kresla, sofý, gauče)

Mytí stěn
Barvení vnitřní i venkovní
Čistění okapových žlabů

Karel B. DUŠEK

POČTIVA PRAČÍ - NÍZKÉ CENY

„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!

VOLEJTE 484-7684

Noworul Memorial Chapels

2601 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 763-2331

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

Sestra Mary Hilarine Tesar, C.N.D. z kláštera Sisters Notre Dame 62 ST East New York - metetr Th. Dr. Dominika Pecky oslavila 16. května t.r. v mateřině své kongregace v Connecticutu své diamantové jubileum řádových slibů. 2. června ve 12:30 P.M. byla sloužena na její úmysl mše svatá u sv. Josefa 406 East 87 ST, po níž následoval oběd na její počest.

Sestřička Hilarine působí už mnoho let jako učitelka ve škole sv. Josefa a pravidelně navštěvuje česko-anglickou mši svatou v 9:00 hod. ráno v kostele Panny Marie Ustavěné Pomoci 363 East 61 ST New York.

Zdeněk Rutar

POLŠTÍ BISKUPOVÉ SE STAVÍ ZA POLITICKÉ VĚZNĚ

Polští římsko-katoličtí biskupové znovu vyzvali polské úřady, aby propustily na svobodu politické vězně. V komuniké, vydaném na závěr dvou denních rozhovorů polských biskupů v Čestochově se uvádí, že všichni trpící a uvěznění Poláci jsou stále předmětem vážných obav celého biskupského sboru. Představitelé polské římsko-katolické církve se neveřejným jednáním snaží zajistit propuštění polských politických vězňů na svobodu. Stanislaw Wrona, který byl polskou vládou pověřen vedením dozoru nad polskými věznicemi uvedl, že v Polsku je nyní celkem 472 politických vězňů. P.P.

Máte zájem o dobrou muziku?

HLEDÁM

muzikanty - profesionály, kteří mají vážný zájem o zlepšení hudebního repertoáru našich chicagských exilních i krajanských zábav a pikniků.

Všem nám bude lépe, když vedle valčíků, polek a starosvětského rytmu „um-tata, um-tata“ rozpálíme tváře tanečnic a tanečníků foxtrotem, charlestonem, trampskými písněmi i melodiemi nejmodernějšími.

Jsem hubeník a hledám výborného saxofonistu, basového i sólového kytaristu a k dobré muzice je dnes nezbytné třeba „kouzelníka“ na elektrofonické varhany.

Kdo máte talent a opravdu toužíte se „dát dohromady“, hrát pro svou potěchu a lidem dělat náladu zpěvem a dobrou hudbou k poslechu i tanci volte denně po 7 hodině večer na

863.1427.

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Rada čtvrtá
STĚNY MILONTIKapitola třicátá první
SESTRA TEREZIE OPOUŠTÍ MĚSTO

Lidé z počátku pokládají Bernadettinu mdlobu za obzvlášť hluboký stav vytržení, jaký u ní už znali z dřívějších. Proto o ni nemá nikdo zvláštních obav. Teprve když Bernadetta po dlouhé době v matčině klíně otevře oči a barva se jí do obličeje, zkriveného nedostatkem dechu, nevrací, vykřikne matka Soubirousová. Záchvat dušnosti se vystupňuje v těžký záchvat srdečního asthma. Diveln obličej je promodralý, rozšířené oči těkají v prázdnu o pomoc. Zdá se, že se dívka každým okamžikem zadusí. Po čtvrt hodině záchvat pomíne. Ale Bernadetta leží na zemi vyčerpaná a není s to se pohnout.

Tu jí po druhé a naposledy vezme Antonín do náruče a nese ji opatrně dlouhou cestou do Rue de Petites Fossées. Za ním se valí zúžená a šeptající zástup žen, z nichž mnohé mají ještě v rukou zažehnuté svíce. Vypadá to opravdu jako pohřeb, takže se zdá, že měl strýc Sajou se svým proroctvím, že z Cachotu co nejdříve ponесou rakev, až příliš pravdu. Nejpodivnější si počíná matka Soubirousová, která se obvykle před lidmi chová zdrženlivě. Dnes vede hlasitě rouhačské řeči proti Paní, ba možno říci, že je vyfikuje. Jak prý k tomu její dítě i ona a celá její ubohá rodina přijdou, aby byly tak těžce zkoušeny onou příšernou mocí, kterou ani biskup ani farář za božskou nebo posvátnou neuznali. Ta Paní nemůže být Nejsvětější Panna, spíš nějaký přízrak z pekla, poselkyně ďábla. Pro nic za nic se ti mazaní kněží ješkyni nevyhýbají! Cožpak by si jakás vznešená a dobrotivá bytost mohla takhle počínat a pomáhat chuděrci Bernadettě hlavu tak, aby se už k němu kloudnému nehodila! A místo aby ji ten spanilý noční upír "z ashmy" uzdravil, rdousí ji tajně, aniž chudák holka o tom ví! Takové a podobné výtky proti Paní vyštěkává matka Soubirousová tak dlouho, dokud se na ni Bernarda, její sestra, neosopí:

"Drž už tu hloupou hubu!"

Neprodleně volají doktora Dozoua. Ten ihned nařídí, aby Bernadettu převezli do nemocnice novoráckých sester. Ale když Bernadettu vyšetří, upokojí rodiče. Neběží o nebezpečnou nemoc, je to jen staré asthma, kterým trpí Bernadetta od dětství. K tomu se v posledních vzrušujících týdnech přidružila hluboká vyčerpanost nervů a srdce.

Vyčerpaní! Ano. To je pravé slovo. Na smrt vyčerpaná nepohotivelnými věcmi leží Bernadetta v nemocničním pokoji. V prvních dnech se kolem její postele honí přízraky. O Paní se jí však nezdá. O Paní se jí nikdy nezdá. O Paní se jí nesmí zdát. Je jí souzeno přestat ještě tři, čtyři záchvaty. Ale přestávky mezi jednotlivými záchvaty se stále prodlužují. Dýchací obtíže pomíjejí, tanec obrazů na stěnách se uklidňuje. Tíže vyčerpaní opouští útlé údy. Bernadetta, jejíž tělo je na první pohled tak slaboučké, má nemalou odolnost. Pocti červatě upokojenosti jí vchází do svalů. Jednoho rána — přejel týden a něco víc od chvíle velkého rozloučení — cítí se Bernadetta svěží a zdráva. Vyskočí z postele a ptá se sestry, která má službu, smí-li jít domů. Sestra radi vyčkat lékařovy návštěvy.

Doktor Dozoua navštívil mezitím po druhé děkna, i tentokrát k vůli Bernadettě. Pro takové slabé, dospívající děvčátko, které je navíc ještě stíženou srdeční záduchou, je "žalář" nejnevhodnějším příbytkem — prohlásovala matka. Nedostatek světla a vzduchu musí u bytosti takto ohrožené přivodit dřív nebo později tuberkulosu. Je třeba rychlé pomoci. Oba mužové se dohodnou. Peyramale navštíví představenou nemocnice a navrhne jí jménem svým i jménem lékařovým, aby si prozatím ponechala Bernadettu Soubirousovou v nemocnici jako pacientku. Má pro to nejen zdravotní, ale i jiné závažné důvody. Představená, která si Bernadettu oblíbila a je nadto i ráda, že se může nebezpečnému děkanovi zavděčit, souhlasí.

Peyramale si dá zavolat Bernadettu, která čeká na své propuštění. Bernadetta už k farářovi nevzhlíží tak nasměle jako za únorových dnů. Copak jí zase bude chtít? Ale co to? Jak se to změnil ten černý strašák v sutaně od té doby, co ji chtěl vymést kostětem? Peyramale, tak říkajíc, stlačuje svou obrovskou postavu, aby svou bouřlivou mohutností děvčátko nezastrašil. Snaží se dokonce i ze svého drsně zastřeného hlasu zaplašit obvyklou zlobnou hřimavost, která doprovází jeho vlídnosti. Dnes se za jeho laskavostí tají jakási plachost a neasmělost:

"Mili Bernadetto, jsi prý zdráva a mohla bys jít rovnou domů. Ale doktor Dozoua a já jsme usoudili, že budeš pro tebe lépe,

když zde ještě časek zůstaneš. Matka představená a tím laskavě souhlasí. Co tomu říkáš?"

Bernadetta hledí netečně na děkana a neříká nic. Děkan si myslí, že se jí život v nemocnici nezamlouvá:

"Tot' se ví, že nebudeš bydlit s nemocnými, to by se mi, kdybych byl zdrav, také nelíbilo. Matka představená ti vykáže světničku, kde si budeš přes den dělat, co budeš chtít. V noci s tebou bude spát sestra, která bude mít dozor. Budeš docela volná. Můžeš navštěvovat rodiče, kdy budeš chtít a na jak dlouho budeš chtít. Domáří řád musíš ureit' zachovávat a k jídlu být vždy přeměná na místě, neboť' jak doktorovi, tak i mně velmi záleží na tom, aby tě naše milé sestřičky dobře živily. Chceš?"

Bernadetta mlčky přikývne, její černé oči hledí tiše na faráře.

"To není ještě všechno," vábí ji Peyramale dále. "Vím, že tě často obtěžují cizinci a že se tě zvědavci nemilosrdně vyptávají. Řád bych tomu zabránil. V tomto domě budeš uchráněna. Matka představená ti také vzkazuje, že smíš pobývat ve velké i v malé zahradě, jak často a jak dlouho se ti zachce. Líbí se ti to?"

"Ano, velmi, pane faráři," praví Bernadetta a po prvé v životě se na děkana upímně a beze strachu usměje.

Vskutku se jí zamlouvá, že má útěšit a že je svobodná. Ačkoliv nesmírně lpi na rodičích, přece jen na ni rodinná pospolitost v poslední době velmi tíživě doléhala, a světničku u Sajouových musila zas platit poslušáním nekonečných žvástů. Ted' může přicházet do Cachotu, kdy a jak se jí zachce, a vždycky bude mít výhled, když bude chtít odejít. Bernadettě je třeba samoty více než kdy jindy. Kdykoliv je sama, je sama se svou láskou, kterou rozloučení o nic nepřipravilo a kterou naopak neustálá touha učinila ještě sladší. Vzpomínky, které Bernadetta v sobě uzavírá, kterými se kochá, které v duchu znovu a znovu prožívá, nechápal by nikdo, i ji samé se zdají nepoplitelné.

Prosi, aby ji dali nějakou práci. Představená ji pošle do kuchyně. Bernadetta myje nádobi. Tuto práci nemívala doma ráda. Ale jako všechny mladé dívky, dělá Bernadetta u cizích dosti ráda to, nad čím se doma ušklebovala. Mezi sestrami-slůžkami je několik mladších, veselých bytostí, které si dokonce i v kuchyni při práci zpívají. To Bernadettu těší. Všechny a ní zacházejí šetrně, plaše a trochu nedůvěřivě. Kdopak se vyzná v divotvůrkyni? Zdá se, že nikdo.

Bernadettina světnička je maličká, holá, vybělená místnost, ale okno vede do zahrady. Když se Bernadettě zachce, smí celé půlhodiny vysedávat u okna a hledět ztraceně do korun stromů. Tu a tam ji přistihnou při této zamyšlené bezmyšlenkovité zahálce, která musí prostoduchému pozorovateli připadat divná a vzbuzovat podružnost. Prázdná hlava nevydrží totiž nemít ustatněné ruce zaměstnány. A sotva se má k odpočinku, již chce spát. Jedna ošetřovatelka, kterou pobuřuje, že Bernadetta lenoší, vypravuje to vrátěmu, dobrému známému Františce Soubirouse:

"Sedí vám tam s propadlou tváří, nepohne se, jen z okna civí jako bláznivá. Směšná holka! ... Třikrát jsem na ni zavolala, ani jednou mi neodpověděla..."

Vrátití neverské nemocnice, který náleží rovněž mezi každodenní hosty Babouovy, cituje tento výrok v "medicinském koutku". Tak se jmenuje stůl, u něhož sedají sluhové lurdských lékařů. Sluha doktora Laurampea, osvědčený diagnostik, jehož bystrozrak rozřeší i nejkomplikovanější případy, vyřkne svůj úsudek, proti kterému se jeho bratři z mokré čtvrti neodvážejí nikdy nic namítat: "Dementia paralytica progressiva, sed non agitata. Konstatoval jsem to už před měsícem." Konsillum lékařských sluhů přikývne k jeho slovům s onou mlčenlivou profesionalností, s kterou lékařská věda čelivá nemoci a smrti. Sluhův temný, latinský rozudek smrti roznese se však bleskurychle po celých Lurdech, jako by byla diagnosa nikoliv sluhova, nýbrž pánova.

V Bernadettině komůrce stojí úzké železné polní lůžko a divan. Divan je určen pro vrchní sestru. Poněvadž klášter a nemocnice neverských sester nejsou v jedné a téže budově, musí být noc co noc některá odpovědná osoba v nemocnici v pohotovosti. K této službě určuje matka představená jen starší a zkušenější řeholnice. Sestra dozorel má za úkol zavolat ve vážných případech v noci lékaře a kněze a upokojit a utěšit neklidně spící. Kromě toho má vrchní sestra klíč od lékárny, který se obvyčným ošetřovatelkám do ruky nedává. Je to celkem lehká služba, alespoň pro tu chvíli, protože v domě leží jen několik těžce nemocných. Vrchní sestru, a tím i Bernadettu, v noci skoro nikdo neruší. Řeholnice mívají obyčejně pevné spání, protože bývají ve dnech nemocniční služby osvobozeny od obvyklých nočních modliteb.

To arci' neplatí o sestře Marli Terezii Vauzousové. I a si stráví Bernadetta jednu společnou noc. Je to pro Bernadettu z valně části noc bezesná, přestože se, nechtějíc být přísné společníci na obtíž, neodvážejí učinit jediného pohybu a leží s očima zavřenými, předstírajíc pravidelné oddychování člověka spícího. Jasná záře červencového úpláku vniká do komůrky, takže Bernadetta může skrze dlouhé přivížené fusy mihnout za mihotou učitelku po-

zorovat. A pozoruje ji se zvědavostí, které se nemůže ubránit.

Na rozdíl od ostatních dozorkyň, které se potmě svlékly a vklouzly pod pokrývku, neodložil Marie Terezie ani svůj těžký hábit. Jen depec si sundá. Pod ním se objeví ostříhaná hlava, jejíž krátké, huaté plavé vlasy dávají vyniknout jinošské úzké lebce. Zdalipak se zuje, myslí si Bernardetta. Sestra Vauzousová má hrubé, ploché šňěrovací botky. Ach, jak ji asi večer bolívaly nohy! Ale řeholnice si ponechá boty celou noc na nohou. Nevklouzne pod přikrývku, zůstane ležet na ní. Ale před samým lehutím ještě poklekne a celou hodinu se modlí. Nemodlí se tak, jako všichni lidé, obyčejný, pohodlný řeholník, nýbrž modlitbu jistě velmi vzrušující, protože chvílemi vzdychá jakoby z velkého hoře. Chvílemi zase její slova znějí, jako by se s někým hádala. Bernardetta s ní nespojuje ztřeštěného pohledu. V duchu se ptá, zdali se záda a ramena modlíci se řeholnice aspoň jedenkrát pohnou. Ale kamenná ramena ani záda se nehýbají.

Bernardetta zaujme v posteli takovou polohu, že může přivřenými očima učitelku nenápadně pozorovat. V ostrém měsíčním světle spočívá Vauzousová ztrnule na divanu, ruce na prsou zkřížené, podobná gotické kamenné postavě na katafalku. Ani ona nespí. Má oči otevřené. A přestože leží bez hnutí, bdící Bernardetta vyčítá ve její duši skrytou tíseň. Za noc Marie Terezie několikrát tlče a opatrně vatano, kleká před křížem a znovu a dlouho se modlí. Bernardetta si vzpomene na jednu trapnou vyučovací hodinu ve škole, kdy jim učitelka vypravovala o světcích a o světicích, o mužích a ženách, poustevnících na samotách, židích se kořinky, lesním medem a vodou, o poustevnících, kteří se po celé dny postavili a modlili všechny modlitby, které svět zná, pokud si nevymýšleli nové. Obraz železných pásů se zarezivělými hroty, které tílo eremitě nosili pod kutnou, vryly se špatně žačce do paměti tak ostře, jak se vždycky vyvíjají silné obrazy. O, sestra Vauzousová je dožalována svatá, jako byly poustevnice v poušti a na holých horách! Možná, že právě zápasí se zlými myšlenkami a touhami, ačkoliv není snad ani dovoleno předpokládat, že by se tyto v její hrudi vyskytly.

Na nočním stole vedle divanu leží talíř a na něm krásná černá broskve. Je doba broskví a nikde se jim nedá tak háječně jako v kraji Bigorre. I v křídové bledé světle měsíčním vypadá kulatý plod růžově šťavnatě. Bernardetty se náhle zmocní velká žádostivost po té broskvi. V zápatí jí z čista jasna bleskne hlavou pomyšlení, že asi sestra Vauzousová to lákavé ovoce před sebe postavila jen proto, aby byla nucena nepřetržitě zdolávat svou vlastní prudkou žádostivost, jak to dělávali poustevníci a poustevnice, jímž se tato neúprosná řeholnice tak nápadně podobá. Paní — naproti tomu — tak uvažuje Bernardetta ač tolikrát a tak často volala po pokání, nikdy ode mne nepožadovala, abych nejedla broskví. Proč by se nesměly jíst? Jsou tak dobré! A dostanou se za jeden sous, i maminka, je tu a tam už může koupit. Bernardetta by chtěla, aby sestra Vauzousová tu broskve nakousla. Ale postava, spočívající nepohnutě na divanu, jako vytesaná z kamene, leží nepohnutě dál, dokud se bílé měs-

síční světlo nevytratí z komůrky.

Bernardetta se probudí pocitem, že na ni už dlouhou dobu hledí čísi neodvratně oči. Do okna svítí slunce.

"Tys mi pěkný ospalec," řekne Marie Terezie Vauzousová. Bernardetta se rychlým pohledem přesvědčí, že broskve leží nedotčena na talíři.

"Hned vatanu, ctihodná sestro," zvolá ochotně a vystřeí nohy z postele. Přezka košile se sešmekne s hubeného ramene.

"Nastydíš se sama před sebou!?" zašeptá Marie Terezie. "Hned si něco přehod!"

Když se Bernardetta pokouší za chvíli co možná nejrychleji opustit pokoj, učitelka ji zadrží:

"Počkej, sedni si sem na postel, chci si s tebou promluvit." Dívka hledí na jeptišku tmavýma, nepohnutýma očima. Marie Terezie Vauzousová by nikdy neuhodla, kolik z ní Bernardetta tuší.

"Půjdeš-li příštím rokem do školy, což bych ti vřele doporučovala," začne Vauzousová, "nenajdeš mě tam už. Vracím se do mateřské do Neveru. Povolali mě zpátky."

"Vy odcházíte z Lurd, ctihodná sestro," opakuje Bernardetta lhostejně, aniž projeví lítost, nebo uspokojení.

"Ano, odcházím, Bernardetto Soubirousová, a nejdu nerada. Jaká jsi to malá svůdnice, Bernardetto Soubirousová! Hloupý lid jsi svedla, pány úředníky jsi svedla, že tě zavít nedali. A teď se ti zachtělo svádět dokonce i muže tak charakterního, jako je náš pan děkan. Všichni tančí na tvém provázku. Jen jedna ne! A to jsem já! Já... já ti nevěřím..."

"Copak usilují o to, aby se mi věřilo, ctihodná sestro?" opáčí Bernardetta podle pravdy a bez sebemenšího úmyslu dotknout se učitelky.

"To je zas jedna z tvých odpovědí, které mají člověka usvědčit ze lži," trhne Vauzousová hlavou. "Znepokojila jsi celou Francii. O Bernardetto! Viš, co se v dřívějších dobách dělalo s takovými stvořeními, která se vychlouvala dvojsmyslnými vidinami krásných dam, která prováděla všelijaká kouzla a prameny, která pobuřovala lid a prohřešovala se proti vrchnosti i svaté Cirkve? Na hranici je upalovali, taková stvoření, Bernardetto!"

Bernardetta ani nemukne, jenom čelo namáhavě smračí. Marie Terezie Vauzousová se před ní vztýčí v celé své výši:

"Ještě tohle bych ti ráda řekla, Soubirousová: Snad se ti někdy ve škole zdálo, že tě posuzují malicherně a že jsem k tobě nespravedlivá. To byl veliký omyl. Neznám ani jednu mezi svými začkami, o kterou bych se bála více, než o tebe. Dnes v noci jsem se ustavičně za tebe modlila a budu se modlit den co den, aby Bůh tvé duši nedal zahynout, aby ji včas zachránil před strašlivým nebezpečím, do kterého ji přivádíš..."

Po těch slovech vezme sestra Terezie talíř s broskví se stole. Už se zdá, že ji daruje Bernardettě. Ale najednou se rozmyslí, vyjde ven a daruje ji prvnímu nemocnému, kterého potká na chodbě.

(Pokračování příště)

Human Life International OPENS FOUR NEW OFFICES OVERSEAS

A Washington-based pro-life/pro-family missionary group founded in 1981 continues its rapid expansion with the opening of four new offices, in Yugoslavia, Austria, Mexico and Canada.

Fr. Paul Marx, O.S.B., Ph.D., founder of Human Life International (HLI), recently visited Medjugorje, Yugoslavia, where it is reported that the Virgin Mary Has been appearing. During this trip, Fr. Marx saw the tremendous need for a comprehensive pro-life effort including natural family planning in that Communist country, and was also able to open a branch of HLI there. The Yugoslavian office will be run by Marko Majstorovic, and will serve as a source of educational material on all facets of the pro-life/pro-family movement.

HLI's branch in Austria will be directed by Ernst Winter, Ph.D., a former United Nations diplomat, now head of a Catholic community in the Tirol.

In Mexico, where a major effort to legalize abortion is expected this year, Angelina Muniz is coordinating HLI's work to protect life.

Sr. Lucille Durocher will direct Human Life International's work in Montreal, Canada.

Human Life International also has offices in the Philippines and South Africa.

PIETNÍ OSLOVA AMERICKÉHO SVÁTKU „MEMORIAL DAY“ NA ČESKÉM HRBITOVĚ V CHICAGU

Poprvé od doby, kdy se tradičně každým rokem konají tyto vzpomínkové oslavy na chicagském Českém národním hřbitově - (letos po 98m!) - musili jsme upustit pro tuto dobu neobvykle studené a deštivé letošní počasí od průvodu a místo venku u pomníku padlých z občanské války, kde vždy konáme pietní obřady, shromáždili jsme se v hlavní kapli krematoria. Nebýt tohoto útočiště, žádné obřady by se bývaly nemohly konat, neboť od rána bez přestání přšelo, chvílemi padaly i kroupy, blýskalo se, hřmělo, a svištěl nepřijemný ledový vítr.

Byli jsme rádi, že jsme měli tuto druhou možnost a mohli - vzdor špatnému počasí - vykonat svou vlasteneckou povinnost a vzdat čest padlým vojínům. Abychom tak projevíli

společně spravedlivou věčnost za jejich oběti v tento velký celonárodní americký svátek.

Po civilních obřadech Českého národního hřbitova následovaly vojenské a Odd Fellow Rebekah Memorial Services.

Naši slavnostní řečníci - bratr James Krákora v řeči anglické a bratr Frank Hrabal v řeči české - v jejich procitěných proslovích odvedli nás na chvíli od našeho každodenního všedního života, abychom společně s nimi se zamyslili nad těmi nespočetnými hrdinými oběťmi, které přinesli v těch hrozných válkách miliony vojáků, bojujících na zemi, na moři a ve vzduchu, aby vybojovali a zabezpečili mír, svobodu a lepší zítřek pro lidstvo. Oba řečníci dojmavými slovy znovu vyjádřili naši věčnost americkým hrdinům za udržení svobody v naší nové vlasti.

Za veterány v české řeči promluvil bratr Josef Divíšek. První družinu čsl. legionářů a paní Marcela Lopez za

„Rudolph Tvrď Post“ v řeči anglické. S pohnutím vzpomněli na miliony vojáků, kteří se nikdy domů nevrátili, anebo se vrátili ranění a nemocní; pak vyslovili přání nás všech, aby už jednou lidstvo došlo k rozumu a hledalo nesváry řešit mírovými prostředky, zvláště v dnešní době pod hrozbou nukleární války.

Také za Český domov důchodců měl pro tento den velmi přiléhavý projev správce Domova p. Petr Brandler.

Program byl zahájen předsedou Českého národního hřbitova bratrem Bohumilem Vydrou krátkým uvítáním; řízení programu pak převzal bratr Bouček. Mezi jednotlivými projevy zazpívaly nám dámské a pánské pěvecké sbory ČSA a Lyra-ČSA za řízení sbormistra pana Josefa Ivičiče. Bratr Josef Divíšek se svou kapelou nám zahrál směs národních písní. A když zvenku zazněly tři salvy, vypálené veteránským i státním oddílem, byly vojenské ob-

řady zakončeny tklivou večerkou, zatroubenou trubkami a následovanou ozvěnou zvenku.

Úředníci Českého národního hřbitova děkují srdečně našim letošním řečníkům a všem veteránům, jakož i pěveckým sborům a kapele bratra Divíška za pěkný program. Děkuje též všem bratrským a ses-

terským organizacím a všem ostatním účastníkům, kteří se dostavili v tak pěkném počtu - vzdor špatnému počasí - aby společně s námi znovu dokázali aspoň touto cestou, že jsme na padlé bojovníky za svobodu nezapomněli a nikdy nezapomeneme.

Za Český národní hřbitov Karel Halaška, tajemník

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tláčenka a jiné masové výrobky. - Nezapomenejte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelitka každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí)

Telefon AS 8-8468.

VOICE OF THE NATION

Americans by Choice

Senator Larry Pressler of South Dakota, a good friend of the ethnic groups, has presented a Resolution for the establishment of Ethnic American Day. With this legislation Ethnic Americans will have the recognition due all ethnic groups for their contribution to the country of their choice. For the first time

THE WHITE HOUSE

Washington
May 22, 1984

I am delighted to send my warm congratulations to all those celebrating the Tenth Anniversary of the American East European Ethnic Conference.

This special occasion presents a welcome opportunity to recognize and applaud the contributions of the people of East-Central Europe in advancing the ideals of freedom. The member organizations of the American East European Ethnic Conference, bound by common concern for their oppressed nations of origin, have repeatedly demonstrated their unwavering commitment to the cause of liberty and human dignity for the People of East-Center Europe, the Baltic States, and the Soviet Union. I commend your efforts on behalf of these people who have suffered the full force of Soviet tyranny and repression.

The many organizations and individuals that you represent serve as an inspiring reminder of the priceless value of our nation's heritage of freedom and independence. Let me assure you that America remains steadfastly committed to the principles of liberty and human rights. Self-determination, national independence, and the right to choose the form of government under which to live are not the privileges of a few, but the inalienable rights of all people.

Again, congratulations on reaching this significant anniversary and may you continue to stand as a beacon of hope and freedom to the people of Eastern Europe.

Ronald Reagan

there will be national recognition of the Ethnic Americans. This is a time of both pride and joy.

S.J. Res. 253. Joint resolution to authorize and request the President to designate September 16, 1984, as "Ethnic American Day"; to the Committee on the Judiciary.

Mr. Pressler, Mr. President, today I am introducing a resolution to designate September 16, 1984, as "Ethnic American Day". The designation of this day is intended to recognize the valuable contributions ethnic Americans have made to American life.

Throughout the long and distinguished history of our country, we have been shaped by the millions of immigrants who have reached our shores. They chose the United States of America. They chose to live in this land of freedom and opportunity. The United States today has a population with more than 100 ancestry groups. Their distinct heritage and cultures have all been important in the development of American Society.

Our ethnic Americans have all contributed valuable ideas, patriotic devotion, and diligent effort to the development of their country. Their accomplishments are readily apparent in the arts, sciences, medicine, agriculture, business, labor, and government. Without them, America as we know it could not exist.

The 1980 census identifies the foreign ancestry of more than 180 million Americans. This is approximately 83 percent of our population. These statistics verify that our Nation is, indeed, a melting pot of people from all parts of the world. A day in tribute to this great body of people, focusing on their rich ethnic heritage and love of America, can accomplish numerous goals. It would:

First, promote understanding between people of diverse ethnic backgrounds;

Second, foster an awareness and appreciation of the historical background of ethnic Americans;

Third, make Americans more aware of the significant contributions made to their country by the multitude of ethnic groups;

Fourth, promote a sense of pride among ethnic and natural-born Americans; and

Fifth, emphasize the uniqueness of America and her people - a land which people from all parts of the world love to call their home.

We have before us the opportunity to simultaneously honor ethnic Americans and the country they have helped build. The immense contributions of these brave people stand as proof of the wisdom of our democratic system - a system that strives for equality, fraternity, human dignity, freedom, and the pursuit of happiness for all. Let us join together to establish, recognize, and celebrate an "Ethnic American Day" on the third Sunday this September.

Mr. President, I ask unanimous consent that the text of my resolution and a table showing U.S. ancestry be printed at this point in the RECORD.

There being no objection, the material was ordered to be printed in the RECORD, as follows:

S.J. RES. 253

Whereas the United States of America is a haven for victims of religious and political persecution and for those who seek freedom and opportunity;

Whereas the United States of America has welcomed oppressed and deprived persons and granted them refuge and citizenship;

Whereas ethnic Americans love the United States of America and have shed their blood in defense of America and its freedoms;

Whereas ethnic Americans have made outstanding contributions in the fields of agriculture, labor, arts, science, medicine, business and government, and to the quality of life in these United States; and

Whereas designations of an "Ethnic Americans Day" would contribute to a greater appreciation of the rich ethnic heritage of this Nation and to the unity of all its people: Now, therefore, be it:

Resolved by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, that the President is authorized and requested to designate September 16, 1984 as "Ethnic American Day" and to call upon the people of the United States to acknowledge and advance mutual understanding and friendship among all Americans regardless of their ethnicity.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

NEED FOR A CONSTITUTIONAL CONVENTION

There is no question but that the American people are faced with a very serious political situation today. This has been brought about by two branches of the federal government getting out of control.

When the nation was founded great faith was placed in the world's first written constitution. This was an attempt to limit the power of government which was generally feared.

The faith and trust of the Founders in the Constitution can be comprehended from the words of Thomas Jefferson in the Kentucky-Virginia Resolutions of 1799, when he proposed:

"... it would be a dangerous delusion were a confidence in the men of our choice to silence our fears for the safety of our rights; that confidence is everywhere the parent of despotism: free government is founded in fear and not in confidence; it is fear and not confidence which prescribes limited Constitutions to bind down those whom we are obliged to trust with power: that our Constitution has accordingly fixed the limits to which and no further our confidence may go; ... In questions of power then, let no more be heard of confidence in man, but bind him down from mischief by the chains of the Constitution."

But we have let down our guard over the years. We failed

to heed the warning of Jefferson, Washington, and other Founders concerning the dangers of government. We put our confidence in men.

Over the years the Supreme Court has usurped powers not given it by the Constitution. We have stood by and permitted this usurpation. The Court is out of control. It is the responsibility of the People to rein it back in. This must be done by constitutional convention, petitioned for by the State legislatures, to limit the jurisdiction of the federal courts.

We also put our confidence in the men whom we sent to represent us in the halls of congress. The great majority have betrayed that trust. We sent them there to trim down the size of government, to cut federal spending, to balance the budget. They have betrayed us: They have increased spending and now plan to increase our burdensome taxes.

The Congress is clearly out of control and it is the responsibility of the People to rein it back in. This must be done by the same constitutional convention. The second of only two purposes to be considered by this convention would be an amendment which would require a balanced budget by limiting spending, with proper safe-guards for war-time exceptions.

This amendment should also grant the power to the President to veto or reduce any single item in any appropriation bill. In addition, the Senate should be given the power to reduce but not to increase House spending, subject to a three-fifths majority override by the House.

There is no sense in being overwhelmed by the magnitude of the task which faces us. We must get about it, for there is no other way to put the chains of the Constitution back on the men who run the federal government.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA